

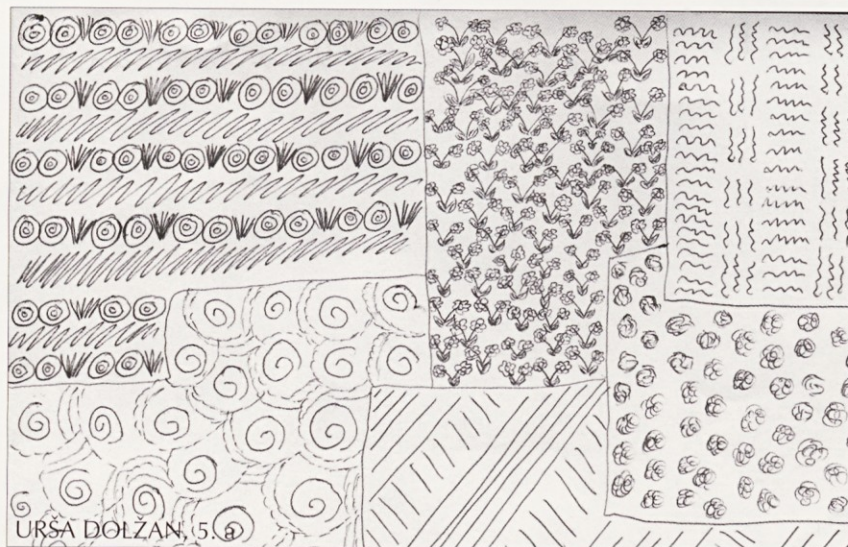

MOSTOVNI MOSTOVNI

0 KRIVŠ
ŠOLSKO
GLASILO

VSEBINA

1. LITERARNI PRISPEVKI	2
2. ZGODILO SE JE ...	12
3. ZANIMIVOSTI	18
4. H. C. ANDERSEN OB 200-LETNICI ROJSTVA	21
5. ZABAVA IN PROSTI ČAS	24

MOSTOVI

Glasilo Osnovne šole Križe

Literarne prispevke razredne stopnje sta uredila Mitja Spreizer in Dragica Triller.

Besedila učencev 5. a in 7. a/9 je uredil Mitja Spreizer, literarne prispevke 5. b, 7. b/9, 8. a/9 in 8. b/9 in 8. a je uredila Simona Bertoneclj.

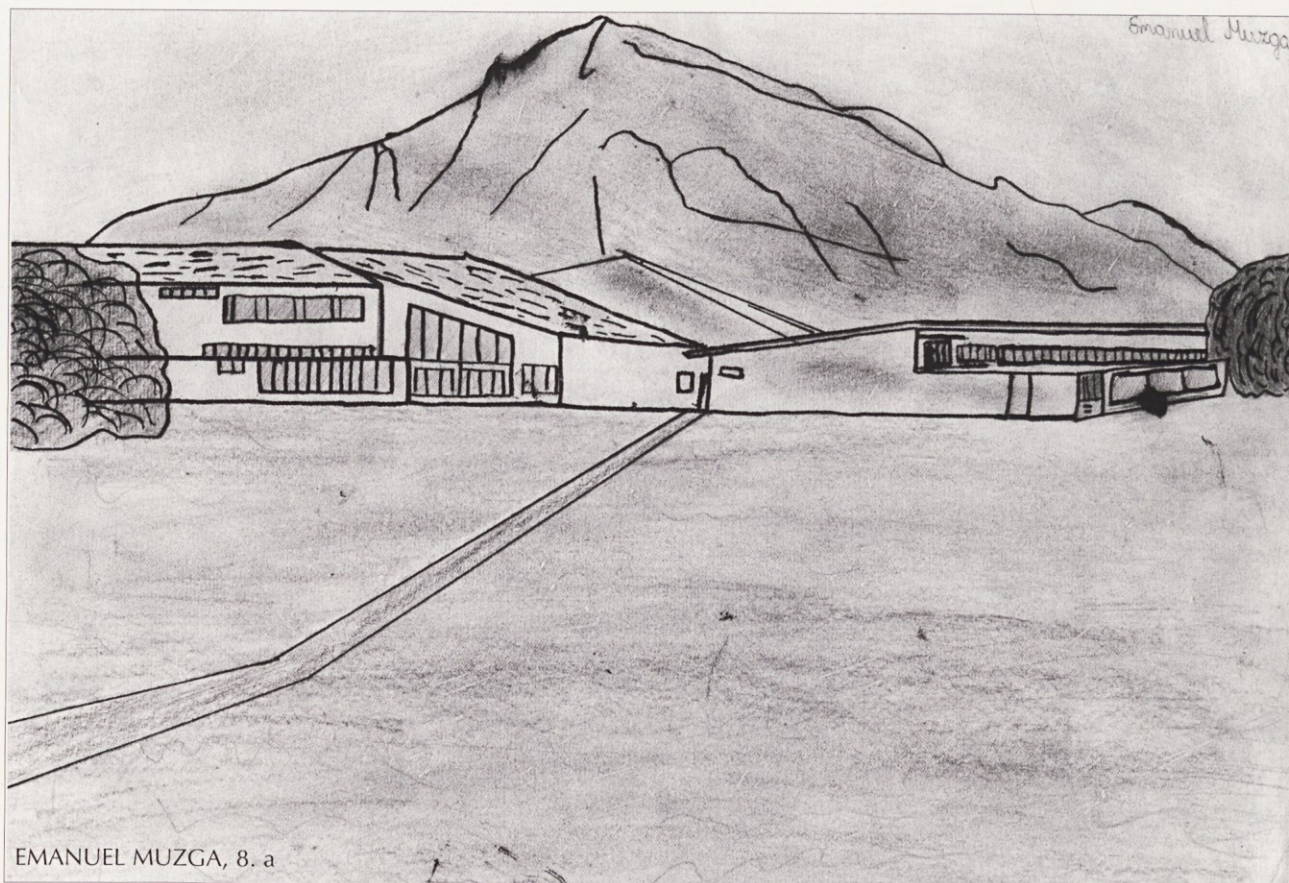
Naslovnico je oblikovala Deina Meglič.

Likovne prispevke je uredila Dragica Štalc.

Časopis je urejal tudi tiskarski škrat. Je sicer neviden. Ker nam je sem pa tja lahko ponagajal in pojedel kakšno črko ali ločilo, te prosimo, da ločila in črke postaviš na pravo mesto.

Oblikovala Maja Perko.
Natisnili v Tiskarni Uzar Tržič.

Šolsko leto 2004/2005
Številka 1, letnik XII

ŠOLSKA HIMNA

Pod Kriško goro
otroci pojo,
je veselja doma
po tem našo šolo se spozna.

Šola slovi
zaradi različnih stvari.
Za različna tekmovanja
premoredemo veliko znanja.

In kar se tiče rokomet
publika je vsa napeta,
ko prikoraka kriška četa.

Ko učenci šolajo se v Kranju
pritrujejo priznanju,
da jim v znanju enakih ni,
čeprav drugi si zatiskajo oči.

Za vse pa smo hvaležni
učiteljem,
čeprav včasih so nadležni,
in ravnatelj Piškurju,
saj takih kot smo mi,
daleč naokoli ni.

Nina Ahačič, 8. a/9

**ČE BI RAZUMELA
ŽIVALSKO GOVORICO**

Včeraj zjutraj sem se prebudila kakor vsak čisto navaden dan. Vendar je bilo nekaj drugače. Nisem vedela kaj, a sem zelo hitro spoznala.

Kot vsako jutro je tudi tokrat pricapljal naša labradorka Bela do moje postelje. A glej ga zlomka, Bela mi je potožila o svoji lakoti in vprašala, kdaj bo pa zajtrk. Še preden sem dojela, kaj se dogaja, mi je že razlagala o čudovito prespani noči. Nisem vedela, kaj naj storim. Previdno sem odprla usta, da jo povabim na slatne briketke. A iz mojih ust se je zaslišalo lajanje. Strah, veselje, začudenje in zadovoljstvo so se podili po moji glavi.

Cel dan sva z Belo preživeli ob prijetnem kramljanju. Bilo nama je zelo lepo. Kot bi mignil se je približal večer in družina je prišla domov. Z veseljem sem jim hotela pokazati, kaj zmorem, a čudežno sem spet govorila človeški jezik, prijateljica Bela pa je samo nerazumljivo lajala.

Mami in oči sta se spogledala in se moji razlagi veselo nasmejala. Zame pa je bila to čudovita izkušnja in z Belo sva postali najboljši prijateljici.

Amanda Kregar Terbovc, 3. a

Naslednji besedili se poigravata s številkami in črkami. Ju razumete?

5JE

5ra in Pa3cija sta prijateljici. Obe obožujeta 5je. Vsak dan ob 1ki uri vadita 5je v posebnem pro100ru, ki je namenjen samo 5ju. Vsak 5ek se jima pridruži še sošolka Mil1 in nato skupaj vadijo 5je. Mil1 poje zelo slabo, zato raje smo spremlja 5ro in Pa3cijjo tako, da oponaša 5elina.

Urša Dolžan, 5. a

PA3CIJA NA POČITNICAH PRI 5RI

5ra in Pa3cija sta ses3čni. Med poletnimi počitnicami sta se zmenili, da Pa3cija prespi pri 5ri.

Pa3cija si je pripravila vso prtljago in se z avtobusom odpeljala k ses3čni. Vmes so se ustavili še na 5rolu, kjer je 5ri kupila vrečko, na kateri je pisalo sladkorna p1. Ko je bila ura 1, je Pa3cija prispela k 5ri. Tam je bila tudi 5rina sošolka L1. Vse skupaj so v kopalkah skočile v bazen. Zelo so se zabavale. Ko so se naveličale baz1, so pojedle malico.

Ob 5i uri so se s 5rinim s3cem odpeljale v kino. Tam so si ogledali film Ma3ca. Po filmu je L1 odšla domov. 5ra in Pa3cija sta se s s3cem odpeljali k 5ri domov. Pogledali sta oddajo 5kov večer, zraven pa sta si pripravili še skodelico s sladkornimi p1mi. Po oddaji sta Pa3ciji pripravili posteljo. Dobila je 1ko odejo, kot jo je imela 5ra. Še malo sta kle5ali, potem pa sta obe sladko zaspali.

Drugi dan sta po čudovitem zajtrku igrali igro 1ka. Ob enih sta že morali iti iz baz1, ker je bilo kosilo. 5rina mati E11 je pripravila hrenovke in krompir. Tudi solata ni manjkala. Po kosilu sta si privoščili velika led1 sladoleda, na katerih je bila sveže step1 smetana. Za počitek ni bilo časa, saj sta takoj stekli v sobo, hip hop glasbo sta dali do konca naglas, potem pa sta peli in plesali. 5ja se nista naveličali, dokler ni bil po televiziji 3atlon. Šport jima je bil všeč, zato sta si 3atlon z veseljem pogledali, zraven pa sta še naglas navijali. Ko je bilo konec, je bil čas, da gre Pa3cija domov. Tokrat so jo zapeljali kar 5rini starši.

Vmes so šli še v 3co, kjer so 5ri kupili rumeno majico, na tej pa je bila narisana velika rdeča 5ka. Seveda je bila to majica za šport. Ob sedmih zvečer je bila Pa3cija že doma, tam pa je mami Tini in 5-letni ses3ci Mileni povedala, kako je bilo. Vse 3 so se s3njale, da so bile počitnice pri 5ri zelo zabavne.

Alja Perko, 5. b

ČE BI BILA BOŽIČEK

Nekega dne sem pila vodo iz potoka. V njem sem zagledala, da sem medtem postala božiček. Postala sem božiček! Takoj bom odpotovala na Finsko. Toda, kako naj to povem mami? Že vem! Napisala bom pismo.

V njem sem napisala, da sem se spremenila v božička in zato sem odšla.

Odšla sem na Finsko. Tam so me vsi občudovali, ker je bil že božič. Naenkrat pa sem zagledala še enega božička. Rekel je, da je on edini božiček. Jaz pa sem mu odvrnila, da bom tudi jaz raznašala darila. Ure in ure sva se prepirala, dokler ni prišel tretji božiček in nato še tisoč drugih. Zdaj smo se prepirali vsi. Končno se je pojavil še en božiček, ki nas je ustavil. Rekel je, da si lahko delo razdelimo. Vsi smo se strinjali in menili, da bomo tako hitreje opravili delo.

Ko smo se nehali prepirati in si porazdelili delo, so otroci pravočasno dobili svoja darila in so bili veseli. Meni pa je bila vloga božička tako všeč, da nisem hotela več domov in sem ostala na Finskem.

Laura Grašič, 3. a

POVZROČIL SEM PRAVO ZMEŠNJAVO

Pred božičem sta oče in mama pospravljala klet. Pogovarjali smo se, da bi na obisk povabili sosede, saj se že celo leto nismo videli. Oče mi je rekel, naj mu prinesem telefon. Ker pa sem bil zelo nestrpen, sem jih kar sam poklical in povabil k nam. Očetu in mami sem rekel, da pridejo čez pol ure. Bila sta kar malo huda name, saj sta morala hitro končati s pospravljanjem. Potem pa smo čakali, čakali in čakali, dokler ni minila ena ura. Oče jih je še enkrat poklical in izkazalo se je, da me niso razumeli. Mislili so, da mi pridemo k njim, mi pa da oni k nam in tako smo se čakali. Bilo mi je nerodno. Nato smo le šli mi k njim s slastno gibanico, ki jo je spekla mami, in imeli smo se zelo.

Nik Korošec, 4. a

RECEPT PROTI BOLEČINAM

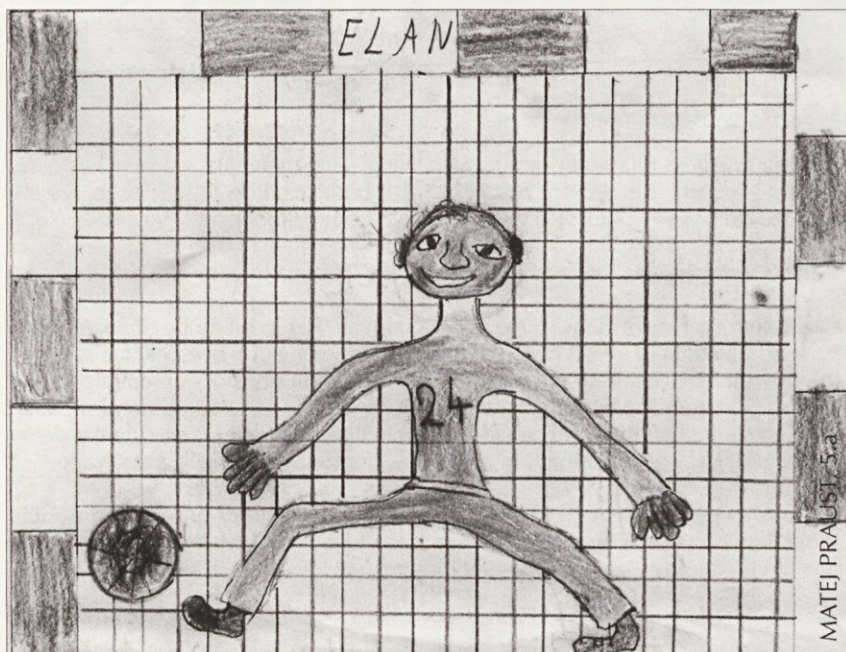
V nedeljo zvečer me je grozno bolel zob. Šlo mi je na jok. Vzel sem kozarec. Vanj sem nalil vodo. Dodal sem še dve žlički sladkorja, pet limoninih pešk, osem pajkovih nog, tri krokodilje luske in dve mravlji. Vse skupaj sem dobro premešal in pustil stati eno uro. To sem popil in zob je izpadel.

Primož Ropret, 3. a

ČE BI ZNAL LETETI

Če bi znal leteti, bi odletel v Deželo okroglih stvari. Tam bi živel tri leta in nato bi se želel vrniti na Zemljo. V moji pravljici deželi živijo čudni ljudje. Njihove glave še najbolj spominjajo na obliko pomaranče, noge imajo debele in težko gibljive, oči pa izbuljene kot dvoje jajc. V tamkajšnji trgovinici, imenovani »Dobrodošli pri Bajsku«, si lahko našel vse kar si želel: bučna jajčka, rdeč kruh, rumeno zelenjavo in okusno žabje meso, vijolične barve. Seveda ta hrana meni ni bila všeč, zato sem kaj kmalu začel z lastno prodajo zelenjave in drugih živil. Vsak dan sem odletel na polje in iskal vsaj kakšno podobno hrano našim zemeljskim dobrotam, a sem kmalu obupal. Ker v Deželi okroglih stvari ni bilo žal nobene prave hrane, pa čeprav so se okrogli prebivalci prijazno trudili v vsem, da bi mi ustregli, sem žal moral kreniti na pot proti naši ljubi Zemljici. Ko sem po napornih treh letih, polnih dogodivščin in čudnih dogodkov, pristal na naših tleh, sem bil presrečen. Prva stvar, ki mi je padla na misel, je bila seveda okusna, domača hrana in ob dobrem kosilu sem spoznal, da mi nič ne pomaga, če znam leteti, ko pa ne morem uživati ob mojih najljubših jedeh.

Vid Žepič, 3. a

MOJ PROSTI ČAS

V šoli smo se pogovarjali o prostem času. K njem prištevamo vse, kar ne sodi k šolskim dejavnostim. To so: igranje inštrumenta, šport, gledanje televizije ...

Sam se najraje ukvarjam s športom. Moj prosti čas zato zapolnjuje roket.

S prijatelji se dobimo pred telovadnico, kjer počakamo trenerja. Nato odidemo v garderobo in se pripravimo na trening. Najprej se ogrejemo. Začnemo s tekom, nato delamo vaje za razgibavanje. Po ogrevanju se razdelimo v skupine in treniramo različne postavitve in akcije v obrambi ter v napadu. Zadnjih trideset minut igramo roket. Na koncu trener pove, kdaj imamo tekmo in kdaj naslednji trening. V garderobi se včasih radi pošalimo. Rokomet mi je všeč, ker se družim s prijatelji in ker z igro krepim svoje telesne in duševne sposobnosti.

Rok Snedic, 4. a

V 2. B / 8 SMO USTVARJALI RIME IN PESMI

Na travniku je roža,
otrok jo boža.

Bil je konj,
odnesel ga je slon.

Bila je lisica,
med vsemi kraljica.

V deželi je policija
ki rada ubija.

Sabina Dobrin

Imel sem klobuk,
odnesel ga je potepuh.

Imel sem goža,
bal se je mroža.

Imel sem dve gorili,
ki sta name vodo zlili.

Počil je balon
in padel sem na bonbon.

Marko Ferlic

Vlak na postaji čaka,
Miha do njega koraka.

Žoga se kotali po tleh,
sonce sijaje po vseh poteh.

Nekoč je bila knjiga,
na njej je zrastle figa.

Živel je tat,
ki ni nikoli zapiral vrat.

Špela Dolžan

Nekoč je živel lisica,
ki ji je bilo ime tatica.

Marja Pavlin

Nekoč je živel slon,
ki je pojedel bonbon.

Urša Jekovec

Nekoč je živel kokoš,
ki je bila v resnici mrož.

Tamara Žibert

Priletel je zmaj,
ki mu je bilo ime Tolovaj.

Vojko Marčun

PESEM

V deželi Kokošnjak,
je skoraj vsak bedak.

Petelini se zbudijo,
ko se kure še podijo.

Kure so lepe mamice,
piščančki kradejo salamice.

Salame so izginile,
kure pa poginile.

Novi piščančki so se izvalili
in se v spanec potopili.

Matevž Poljanc 2. b/8

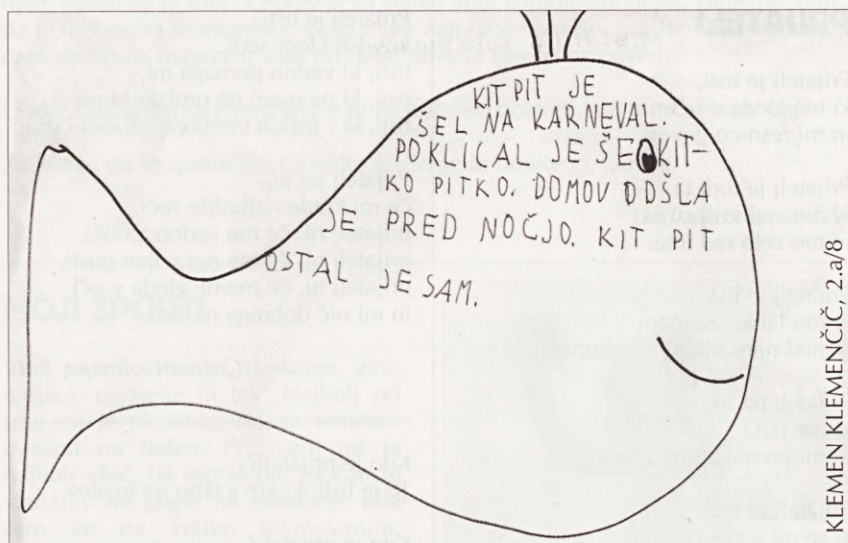
UMAZANCI

V deželi Umazaniji
živijo strašni umazanci,
umazanci, da je strah.
Včasih pljuvajo v roke,
včasih pa v lastne otroke.

Umazanci se bojijo čistoče,
všeč jim je le umazanija.
Jejo le umazanijo
in zato včasih umrejo,
ker preveliko smeti pojejo.

Če umazanci srečajo čisto ptičico,
v hipu umirajo.
Vse ljubijo, kar je grdo
in vse sovražijo, kar je lepo.

Metod Jazbec, 2. b/8

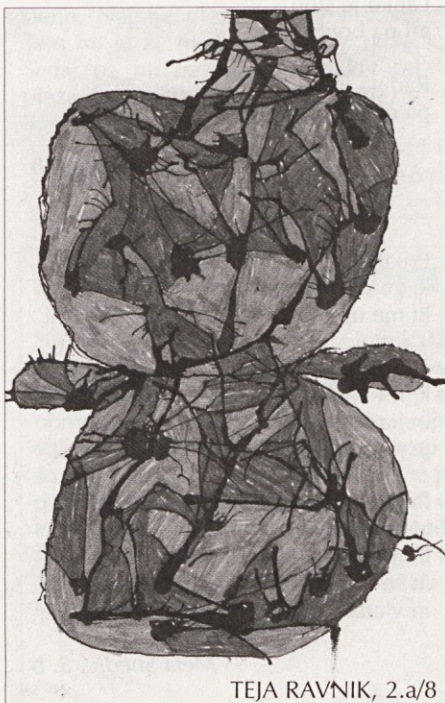

**Zima je bila letos dolga.
Zato je o njej nastalo
kar nekaj pesmi.**

Čuden je ta zimski čas,
sneg še ni pobelil našo vas.
Sonce greje še naprej,
snežink belih pa nikjer.
Komaj čakam starko Zimo,
da vzamemo brž sani
in z njimi na bližnji hrib odhitimo.

Snežak zdaj k nam prihaja,
prinesel nam bo zimski čar,
otroci bomo naredili snežene kepe,
naredili bomo glavo, prsi, trup,
oblikovali bomo roke,
vzeli pet premogov,
pa na korenje ne pozabimo,
da veliki nos z njim dobimo.
Pa seveda lonec, metlo,
da snežaka ne bo zmedlo.

Neža Studen, 7. b/9

TEJA RAVNIK, 2.a/8

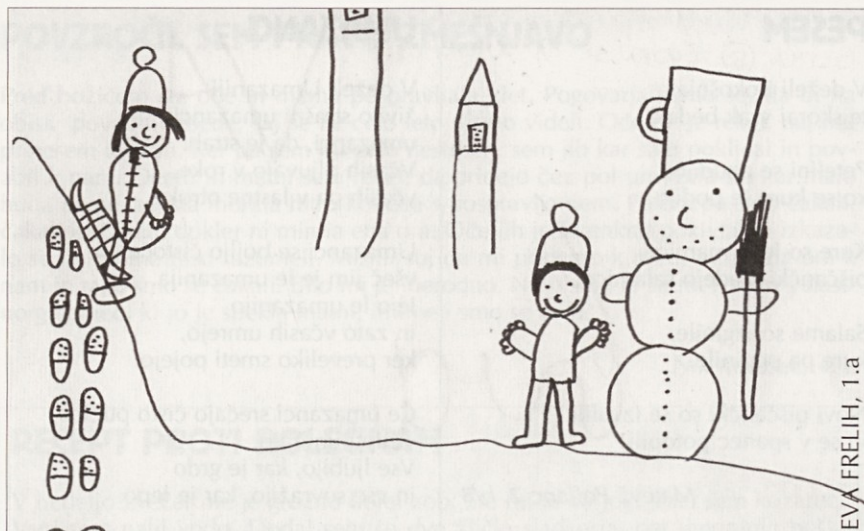
Snežinka potepinka,
kje hodiš, da te ni?
Težko te že čakam,
saj veš, da brez snega
snežak na vrtu ne stoji!

Zima mrzla je prišla,
čeprav še zunaj ni snega,
otroci – pripravimo sani, smuči!
Ko sneg zapade,
po bregu spustimo veselo se vsi.

Snežak je korenjak,
za hišo stoji,
metlo drži,
na glavi očkov klobuk ima,
v trebuhu črna gumba dva,
nos – korenček rumen,
tako čeden ni možak noben.

Sani, drsalke in smuči,
to same fine so stvari.
Poleti počivajo v kleti,
pozimi pa smo vsi zanje zagreti.

Katarina Bečan, 7. b/9

PRIJATELJ

Prijatelj je tisti,
ki me gleda v oči
in mi resnico govori.

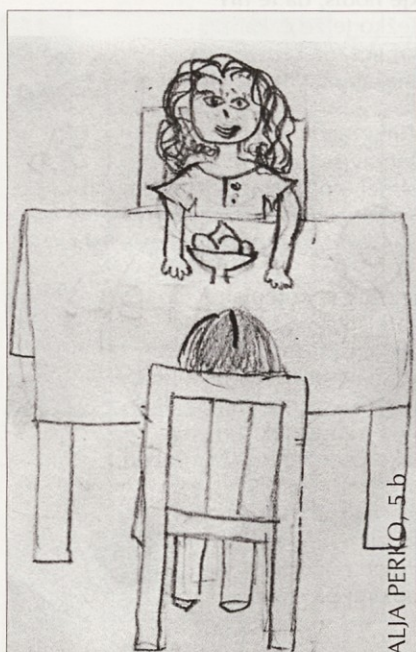
Prijatelj je tudi ta,
ki me vedno spozna
in me zelo rad ima.

Prijatelj je tisti,
ki mu lahko zaupam
in nad njim nikoli ne obupam.

Prijatelj pa ni ta,
ki me izda
in mi pomagati ne zna.

Prijatelj ni tisti,
ki se mi v glavo smeji
in o meni govori grde stvari.

Alja Perko, 5. b

Prijatelj je tisti,
ki v isti klopi sedi,
tisti, ki vedno pomaga mi,
tisti, ki na meni ne preizkuša moči,
tisti, ki v težkih trenutkih ob meni stoji.

Prijatelj pa ni,
če mi krade najboljše reči,
prijatelj ni, če me vedno zatoži,
prijatelj ni, če me opravljati pusti,
prijatelj ni, če me ne gleda v oči
in mi nič dobrega ne želi.

Gašper Golmajer, 5. b

Kdo je prijatelj?
To je tisti, ki gre s tabo na trgatve.

Kdo je prijatelj?
Prijatelj je lahko mačka ali pes,
lahko je tudi eden od vas.
Lahko je slon
ali pa bonbon.

Rad ga imaš,
pa četudi je piflarček Blaž.

Manca Snedic, 5. b

Prijatelj je tisti, ki mu lahko zaupam,
ki ga poslušam in on mene posluša,
ki me upošteva, ko kam skupaj greva.

Tudi tisti je prijatelj,
ki mi vedno pomaga
in kadar sva skupaj,
je nagrada za trud zmaga.

Prijatelj pa ni tisti,
ki je name ljubosumen
in me opravlja
in se nad mano dela gospodarja
in vladarja.

Meta Snedic, 5. b

ČAŠA TVOJA JE ŽIVLJENJE TVOJE

Moje ime je Nina Ahačič. Preden sem začela hoditi v šolo, me je varovala gospa Mimi Plesničar. Pri njej sem bila zelo rada. Kot otrok sem bila doma zelo razigrana, v vrtcu pa zadržana.

Zelo rada sem jokala, posebej vsako jutro, ko sem morala oditi od doma. Nisem bila navajena večje skupine otrok. Igrala sem se s prijateljicama Tino in Majo Urekar.

V času mojega otroštva smo stanovali v Trziču, kjer smo imeli trgovino. Tam sem rada preganjala dolgčas. Veliko sem se pogovarjala s trgovci in trgovkami. Ko smo zaprli trgovino, mi je bilo zelo hudo.

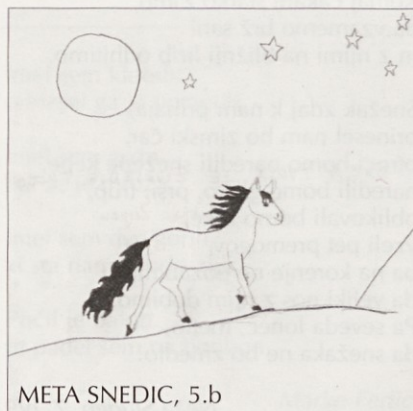
Zdaj stanujemo v Podljubelju, kjer je zelo lepo, a tam nimam veliko prijateljev. Sedaj se bo v bližino nas preselil tudi moj stric z družino, kar bo verjetno zabavno. V Podljubelju sicer živi večina našega širšega sorodstva.

Ko sem začela hoditi v šolo, se je moja zadržanost omilila. Zdaj imam veliko prijateljic, najboljša je Urška, pa tudi Petra je zelo v redu. Še več prijateljev in prijateljic pa imam zunaj šole. Seveda so skoraj vsi starejši od mene. Edina oseba, ki je ne maram, je moja sestrična.

V prostem času gledam televizijo in plešem rock'n'roll. No, bi ga morala, ampak sem brez soplesalca. Trenutno plešem v hip hop skupini. Zelo rada imam živali, še posebej pse.

Kaj bom počela v prihodnosti, ne vem ne jaz ne kdo drug.

Nina Ahačič, 8. a/9

Življenje si vsak predstavlja na svoj način. Zato so ljudje začeli svoja mišljenja združevati in tako so začele nastajati vere. Te razlagajo začetek in konec življenja na čudežne in nedokazane načine. Vse pa so si izbrale svojega stvarnika in posmrtno življenje.

Nekateri ljudje pa ne verjamemo v obstoj stvarnika, vesolja in na življenje gledamo znanstveno.

Po mojem mnenju je čisto možno, da nas po smrti ne bo več v tem ali nekem drugem svetu. Življenje je nepredvidljivo. V trenutku vse zaznavamo, z nekom sočustvujemo, ali smo veseli, naslednjo sekundo pa lahko doživimo potres 5. stopnje po Richterjevi lestevici. Vse izgine in naša duša odide Kam?

Včasih se zamislim in si poskušam predstavljati, da me ni. Ne voham, ne govorim, ne vidim. Vidim samo temo. Čudno je to življenje.

Klara Mrak, 8. a/9

Česa moja? Življenje moje? Kje naj začnem? Pri željah, sanjah, preteklosti? Stara sem šele 13 let, ampak vseeno imam veliko preteklosti, še več pa želja, ki se morda nikoli ne bodo uresničile.

Rodila sem se 18. maja 1991 v Ljubljani. Imenovali so me Katja. Trenutno živim v Križah in obiskujem OŠ Križe.

Kaj bom, ko bom velika? To je vprašanje, ki si ga vsak najstnik enkrat zastavi. Žal še ne vem, kaj želim postati. Zadnje čase sem razmišljala, kam želim iti po OŠ in odločila sem se za Gimnazijo Bežigrad v Ljubljani, na katero je hodila že moja mami. Verjetno bom živela v našem stanovanju v Ljubljani.

Drugače sem pa navadna najstnica, ki obožuje rock in pop glasbo, jahanje konj, zelo rada rišem. Rada bi udobno in lepo živela. Želim veliko potovati in videti ogromno sveta.

Katja Zupan 8. b/9

Ime mi je Lucija, pišem se Jazbec in prihajam iz Slovenije. Živim v hiši s 23 okni, 3 balkoni in samo enimi vrati, ki vodijo v moj skromen domek.

Moja soba je včasih kot iz škatlice, včasih pa po tleh ležijo najrazličnejši papirčki in oblačila.

Vrnilo se k mojemu življenju. V trinajstih letih se mi je zgodilo veliko zanimivega. Še najbolj se mi zdi, da se je spremenil moj videz. Tako sem se iz majhne, bajsaste blondinke prelevila v visoko, ne več tako bajsasto rjavolasko. Pa tudi v ljubezni sem dozorela. Ko vidim svojo ljubezen, mi kri zavre in postanem rdeča kot paradižnik. Ne morem obvladati sebe in svojih čustev. To me pogosto moti, saj potem ljudje mislijo, da sem na stopnji razvoja kakšnega 8-letnega otroka in to mi ni všeč, saj me pogosto zbadajo.

V mojem življenju pa takoj za ljubeznijo stoji ... Kaj mislite? Rokomet. Moj šport, moje življenje, moja največja ljubezen. Še sreča, da obstoja tudi fantovski klub, saj bi jaz dobesedno umrla od dolgočasje. Saj veste "brez tipčkov ni lajfa"! Sicer pa je rokomet zelo zanimiv šport, poln presenečenj in dramatičnih preobratov, še posebej tekme so poslastice. Poleg rokometu in ljubezni me osrečujeta moja 6-letna sestra in 10-letni bratec. Čeprav se kdaj spremo, sta svetovni faci. Na zadnjem mestu pa je šola. Čeprav je za veliko ljudi najpomembnejša, zame ni. Vem, da je izobrazba pomembna, vendar ne najpomembnejše. Kot ste lahko razbrali, dam veliko na ljubezen, zato pri meni obvelja samo ena poved:

Ljudje smo angeli z enim krilom in če hočemo poleteti, moramo nekoga objeti.

Za konec pa še sporočilo: Uživajte življenje in bodite to, kar ste.

Lucija Jazbec, 8. b/9

MOJI ŠPORTI

Všeč so mi: rokomet, deskanje, gimnastika, plezanje in tek. Najbolj pri srcu mi je plezanje, saj ga treniram dvakrat na teden. Pri njem mi je najbolj všeč, da moraš biti močan in vzdržljiv ne glede na bolečine. Bila sem že na veliko tekmovanjih. Osvojila sem že 10., 5., 4. in 3. mesto. Imam tudi že prvo medaljo. Z družino smo šli že večkrat plezat v naravno steno. Najraje plezam na Vranskem. Tam mi je že močno drselo iz skale. Sedaj pa mi ne spolzi več, ker pri plezanju uporabljam magnezij, plezalke, plezalni pas in veliko veselja.

Tina Nunar, 3.b

ZGODBA IZ PRETEKLOSTI

Saj poznate cesto, ki vodi do Golnika? Tam, kjer cesta zavije svoje kačje telo v obliko črke S, se je dogajalo nekaj nevsakdanjega. To je tam ob gozdu, ki svetlobi ne dovolji, da bi osvetlila kačjo cesto, ki se vije skozi tako imenovano območje »Pr' t rjav peč«. Tam so ljudje videli belo ženo. Njen izgled so opisovali takole: dolgi črni lasje so ji prosto padali izpod snežno bele kape, lasje so zakrivali njene nepoznane obrazne poteze, le iz sredine obraza je ven molel dolgi zgubani nos, iz katerega se je vil vonj po strohnelih sandalih. Njena obleka je bila bela tančica, ki je onemogočala pogled na njeno telo. Pravili so, da žena včasih lebdi. To ženo so videli le tisti, ki so se vračali iz gostilne Pr' Benk. Ne vem, ali je res, da se je tam kazala bela žena, saj so jo videli samo tisti, ki so bili kot muha v rumu omotični.

Martin Zaplotnik, 7. b

ZGODBA O GRADU PODVIN

Prav gotovo ste se že kdaj peljali mimo gradu Podvin, ki stoji blizu magistralne ceste, ki vodi proti Radovljici. To je dvorec, preurejen v hotel. Ob njem so bazen, teniška igrišča in prostor za jahanje.

Grad je nekoč pripadal angleškimi grofom, ki so sem prihajali na poletne počitnice. Mlada dekleta iz Mošenj, med njimi tudi moja praprababica, je v tem gradu pomagala pri hišnih opravilih in na vrtu. Moji mami je velikokrat pripovedovala o takratnem življenju. Najbolj sta se ji vtisnila v spomin dva dogodka.

Nekoč, ko je babica delala na njivi v bližini gradu, je naenkrat zaslišala kričanje. Ko je šla pogledat, kaj se je zgodilo, je v jarku med koprivami zagledala grofičino in nespretnega kočijaža. Prizor je bil prav smešen.

Nekoč pa je opazila, da so na gradu vse kljuge vrat oblečene v črni žamet. Ko je spraševala zakaj, so ji žalostno razložili, da je v Angliji umrl mladi grof in so zato v znak spoštovanja in žalovanja tudi kljuge podvinskega gradu oblekli v črno.

Katarina Bečan, 7. b/9

MOJ PRADEDEK V VLOGI DUHA

Napisala vam bom eno od številnih smešnih zgodb iz življenja mojega pradedka Martina. Bil je zelo prijazen in velik šaljivec, zato je imel okrog sebe vedno kup ljudi.

Bilo je ob koncu druge svetovne vojne, ko je v vasi umrl mlad vaščan. Naslednjega dne pa je v vas prispela pošiljka pomoči iz Amerike. To so bile razne konzerve in obleke, vmes pa je bil tudi ogromen bel pajac. Martinu so dodelili nekaj konzerv in pajaca. Čeprav je bil pradedek velik in močan kot Martin Krpan, mu je bil letalski pajac prevelik. Z ženo sta se odločila, da ga razrežeta in iz blaga sešijeta več manjših oblačil. Še prej pa ga je uporabil za eno od svojih potegavščin.

Bil je petkov večer in skupina vaščank se je vračala s popoldanske izmene z zadnjim avtobusom „šihtarjem“. Pradedek se je napravil v pajaca in čez glavo potegnil rjuho. Bil je pravi duh. Ženske je pričakal za vogalom, skočil prednje in glasno vpil. Še glasneje pa so se na vse strani razkropile prestrašene vaščanke.

Drugi dan se je po vasi širila govorica, da so videli duha umrlega vaščana. Pradedek pa se je le potihlo smejal.

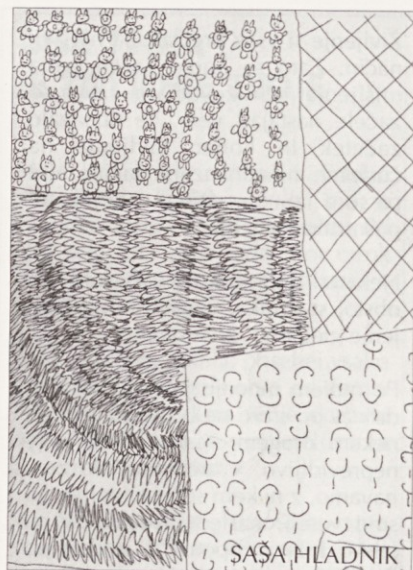
Ema V. Sajovic, 7. b/9

KURNIKOVA HIŠA

Živim v Kurnikovi hiši. Hiša je spodaj kamnita, zgoraj lesena. Imamo železna polkna in kamnite obrobe pri oknih in vratih. Na strehi so narejene sušilne odprtine za sušenje nogavic. Vsak dan zgodaj vstajamo. Mama nam za zajtrk pripravi kruh in mleko. Hrane je malo, zato kruh zaklene v omaro. Po zajtrku moji bratje odidejo na delo v delavnico, ki je v kleti. Izdelujejo kolesa za vozove in kočije. Mlajši bratje in jaz pomagamo pri hišnih opravilih in hodimo past živino. Mama se ukvarja z gospodinjstvi in hodi prat perilo k reki. Ima posebno desko, s pomočjo katere pere. Mokro perilo je težko, zato ga s pomočjo svitka na glavi v škafo odnese domov.

Najlepši del dneva je, ko mama s kuhalnico potrka po loncu, kar pomeni, da prinaša večerjo na mizo. Iz žličnika vsak vzame svojo žlico in se hitro posedemo za mizo, ker smo lačni. Po večerji otroci zlezemo na peč in poslušamo zanimive zgodbe odraslih. Ženske pletejo nogavice ob peči, moški za mizo rezljajo lesene figurice, mi otroci pa pazimo, da ne ugasne petrolejka. Če pride kdo k hiši, ga vidimo že skozi kukalo in ga povabimo naprej. Ko pride čas za spanje, otroci ostanemo na peči, kjer spimo, mlajše otroke damo spat v predale, dojenčka v zibelko, odrasli pa odidejo spat na podstrežje na slamo. Približno tako potekajo vsi naši dnevi.

Matic Celar, 4. a

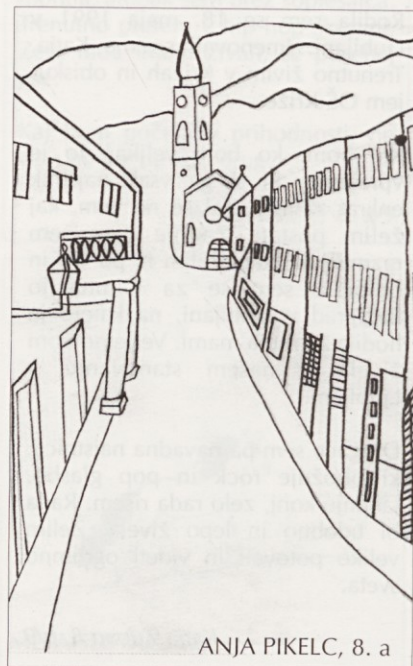

ZGODBA O PRESTRAŠENI ŽENICI

Nekega dne, proti večeru je bilo, je ženica odšla na pokopališče, da bi uredila možev grob. Grob je bil že zelo zaraščen in rože so bile že precej visoke. Včasih so ženske nosile dolga krila.

Ta ženica je hotela zabiti količek ob roži, da bi se roža poravnala. Nevede je s količkom pribila tudi svojo dolgo krilo. Ko je grob popelala, je hotela oditi domov. Ker je imela s količkom pribito krilo, se ni mogla premakniti. Ženica se je prestrašila misleč, da jo je za krilo prijel mrtvi mož. Od strahu je ob grobu umrla.

Neža Studen, 7. b/9

ANJA PIKELC, 8. a

MOJ DELOVNI DAN PO ŠOLI

Iz šole pridem približno ob pol enih. Nato gremo s prijatelji igrati prijateljsko nogometno tekmo. Domov se vrnem ob enih in pojem kosilo, ki mi ga pripravi mama. Vzamem torbo in igram računalnik vse do očetovega prihoda domov. Včasih se potepam s prijatelji po Pristavi. Domov pridem ob šestih. Na hitro nekaj pojem, naredim nalogo in igram računalnik. Ob osmih neham igrati, saj se takrat začne film na televiziji. Spat grem okoli enajstih, zaspim pa približno ob pol dvanajstih.

Jan Eler, 7. b

Ko pridem iz šole, pojem kosilo in grem za kakšno uro na računalnik. Potem naredim domačo nalogo in vadim kitaro. Popoldne grem v glasbeno šolo, po prihodu domov se še malo učim.

Sledi lenarjenje, večerja, nato se oprham in gledam televizijo. Spat grem okoli desete ure.

Aljaž Januš, 7. b

Po šoli se začne moje drugo življenje, ki se vseeno navezuje na šolo – naloge, ponavljanje snovi ...

Ko ves izmučen od nogometa prisopiham domov, me na mizi vedno čaka težko pričakovano kosilo, ki mi ga pripravi stara mama. V naglici pojem kosilo, ker se mi vedno mudi. Zakaj? Ker moram narediti domačo nalogo,

spustiti Maxa, očistiti kletko, iti na verouk in v glasbeno šolo. Pred odhodom v glasbeno vedno vadim določen čas. Uživam v glasbi, ki jo sam ustvarjam. Ko pridem domov, se v dnevni sobi usedem in ob gledanju televizije jem jogurt.

Martin Zaplotnik, 7. b

Ko se pouk konča, se ponavadi s prijatelji za urico ali dve dobimo na nogometni tekmi. Nato se odpravim domov, prekoračim približno kilometer in pol in zavijem naravnost na podstrežje, kjer sameva moja soba.

Preoblečem se, pospravim posteljo, naredim nalogo, igram računalnik, dokler ne prideta domov starša in pripravita kosilo. Potem pojem, pomijem in pobrišem posodo, se odpravim nazaj v sobo in igram računalnik.

Kmalu pride v sobo mami in mi zabiča, da se moram vsaj eno uro učiti. Pretvarjam se, da se učim. Čez eno uro igram računalnik.

Približno ob pol osmih se oprham. Ob torkih, sredah in četrtek zvečer igram računalnik. Ostale dneve gledam televizijo. Približno ob desetih se odpravim v posteljo in do enajstih berem. Nato ugasnem luči in uganite, kaj me čaka.

Gašper Bohinc, 7. b

Po šoli se odpravim domov. Doma naredim nalogo, malo se sprostim, potem grem na trening. Trening mi pomeni sprostitev in čiščenje glave. Doma grem pod prho in ležem na

sedežno garnituro in se spočijem. Gledam televizijo ali poslušam glasbo in grem spat.

Iztok Debevc, 7. b

Ko se šola konča, odidem takoj domov. Doma hitro naredim domačo nalogo. Okoli tretje ure so domače naloge narejene, možgane odklopim od šole in si ogledam nadaljevanke. Po ogledu nadaljevanke se učim približno tri ure. Po učenju je trebušček spet lačen. Moj dan se tako počasi zaključuje.

Nina Šmid, 7. b

Po prihodu domov naredim domačo nalogo. Če nimam nobene domače naloge, grem gledat televizijo. Ko naredim domačo nalogo, imamo kosilo. Po njem se malo spočijem. Imam preveč prostega časa, zato bi rada začela trenirati roket ali odbojko. Ob torkih imam verouk.

Aleksandra Ropret, 7. b

Po šoli grem domov. Doma odložim torbo, pojem in se takoj vržem na ležalnik. Prižgem televizijo in gledam kakšen zanimiv film.

Domov pride mami in začne takoj kuhati. Lotim se domačih nalog in se začnem učiti. Moti me samo to, da imamo vsak dan nalogo za matematiko.

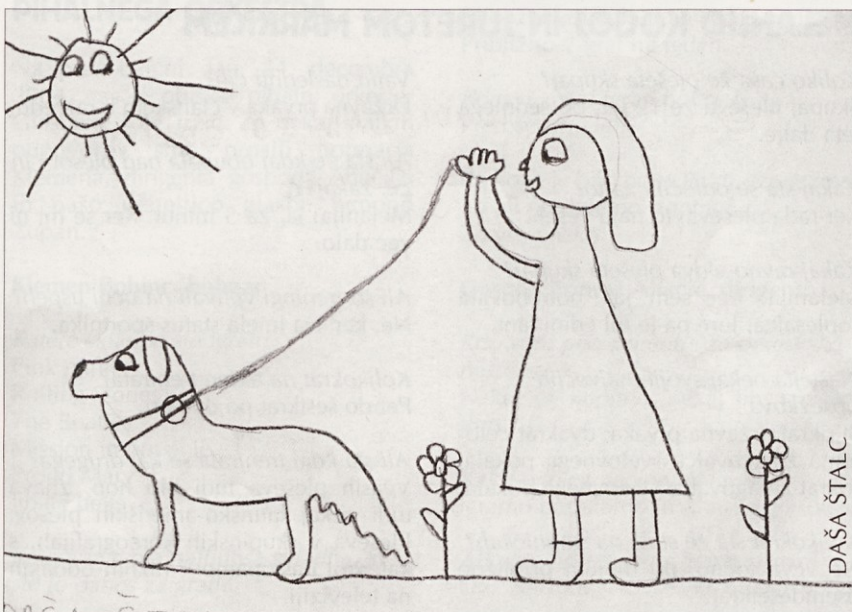
Marina Čosić, 7. b

Ko se konča šola, odidem domov in naredim domačo nalogo. Ko končam z nalogami, se učim. Če se ni potrebno učiti, se usedem pred televizijo ali grem ven s prijatelji in prijateljicami. Če imam čas, se dobim tudi s sošolkami. Kmalu je ura toliko, da odidem domov in se spravim pred televizijo.

Neža Studen, 7. b

Ko ob petkih težko pričakovano pridem domov, pojem kosilo, naredim nalogo in se nato do tretje ure igram z dojenčico Ido, ki jo pazi moja mama. Nato grem na hip hop, ko pridem domov, se največkrat prepiram z bratom.

Deina Meglič, 7. b

Po šoli najprej naredim domače naloge in pokličem Martina, če si v šoli česa ne zapišem. Potem vadim uro in pol klavir. Pojem kosilo. Še eno uro in pol klavir. Malo odmora, malica. Pol ure vadim tolkala.

Potem so na vrsti kakšni projekti ali pa računalnik, pisanje dnevnika in večerja. Ko imam nastope, je moj dan čisto drugačen. Ko pridem iz šole, najprej pojem malico, malo gledam Happy three friends, vadim klavir. Koncert imam v Kopru, od koder se vrnem ob pol enajstih. Na debelo se najem kakšne visoko kalorične solate, napišem dnevnik in se spravim v mižulemažole.

Jure Goručan, 7. b

Po prihodu iz šole najprej pojem kosilo, naredim domačo nalogo in odidem na trening. Po treningu peljem psa na sprehod, potem se še malo učim.

Zvečer do desetih gledam televizijo. Najraje gledam kakšne dobre filme. Moj dan zelo hitro poteka in je včasih tudi malo naporen, še posebej, če se imam veliko za učiti.

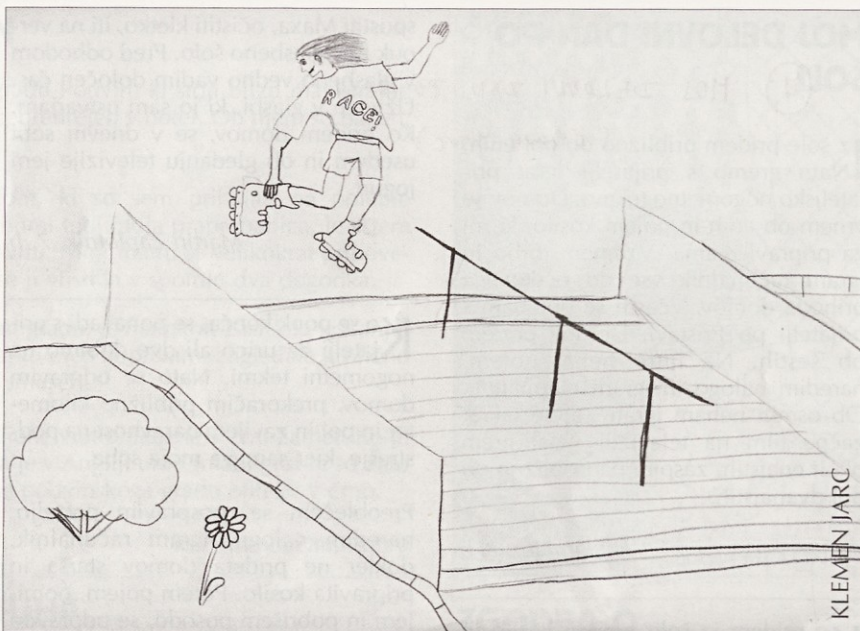
Ema Sajovic, 7. b

Ko pridem domov, pojem kosilo in grem na trening rokometu. Ko pridem domov, naredim domačo nalogo in se učim.

Nato grem malo ven, da se sprostim. Vozim se s kolesom ali pa z rolerji. Ponavadi pa moram pomagati staršem pri delu. Ob sedmih povečerjam in pogledam televizijo. Ob devetih grem spat.

Klemen Jarc, 7. b

INTERVJU S SOŠOLKO IRIS PAVLIN

Kdaj si začela smučati?

Smučati sem začela pri šestih letih.

Si se sama odločila za smučanje ali te je kdo navdušil?

V klub me je vpisal oče in sem se z njim strinjala.

Že kar velikokrat si osvojila medalje. Ali vsaj približno veš, koliko imaš zlatih medalj in koliko jih imaš vseh skupaj?

Tega pa ne bi vedela, lahko pa vam povem, da jih imam zelo veliko.

Si s svojimi osvojitvami zadovoljna ali si pričakovala malo več zmag?

S svojimi osvojitvami sem kar zadovoljna.

Koliko časa približno misliš še smučati?

Mislím, da bom trenirala še letos in prihodnje leto.

Kaja Koprivnik, 8. b

INTERVJU S PLESALCEMA MELANIJO KOGOJ IN JURETOM MARKIČEM

Koliko časa že plešeta skupaj?

Skupaj pleševa že 12 let, od sedmega leta dalje.

Zakaj sta se odločila za to?

Ker rada pleševa; to naju veseli.

Zakaj ravno vidva plešeta skupaj?

Melanija: Ker sem jaz potrebovala soplesalca, Jure pa je bil edini fant.

Najtejta nekaj svojih največjih dosežkov.

Štirikrat državna prvaka; dvakrat celoletna zmagovalca svetovnega pokala; trikrat zmagovalca svetovnega pokala.

Kolikokrat sta že stala na stopničkah?

Ne veva točno, po mojem približno osemdesetkrat.

Vajin naslednji cilj?

Državna prvaka v članskem b razredu.

Ali sta že kdaj obupala nad plesom in če, zakaj?

Melanija: Ja, za 5 minut. Ker se mi ni več dalo.

Ali so treningi vplivali na učni uspeh?

Ne, ker sva imela status športnika.

Kolikokrat na teden trenirata?

Pet do šestkrat po dve uri.

Ali sta kdaj trenirala še kaj drugega?

Včasih pleševa tudi hip hop, znava tudi nekaj latinsko-ameriških plesov. Pleševa v skupinskih koreografijah, s katerimi nastopamo v raznih oddajah na televiziji.

Kako bi vaju opisale učiteljice v osnovni šoli s tremi besedami?
Pridna, aktivna, zabavna?

Kako vama je šla v osnovni šoli fizika?
Dobro 3.

Ali sta vidva že bila par?
Ne (še).

Prvi poljub. Kdaj, kje, s kom?
Melanija: Poleti, konec 6. razreda, več ne povem!

Ali imata trenutno fanta/dekle?

Melanija: Ne, fanta sem pustila, ker mi ni hotel kupiti BMW-ja.
Jure: Ne.

Ali znata kuhati?
Melanija: Znam speči jajca in narediti špagete.
Ali kadita?
Ne. Ne smeva.

Kaj delata v prostem času?
Imava ga zelo malo, zato ga posvečava prijateljem.

S katerim športom se najraje ukvarjata poleg plesa?

Melanija: S plavanjem, gimnastiko.
Jure: Z nogometom, košarko.

Ali imata hišnega ljubljence?
Melanija: Na neki tekmi sva dobila papagaja, Jure zelenega, jaz pa belega. Moj je zbolel in umrl, Juretov Jaka pa še živi.

Vajin vzornik?
Melanija: Michael Jackson. Ja pa kaj še!

Za koga navijata v smučanju?
Tega pa res sploh ne gledava!

Na koliko časa pospravljata svojo sobo?
Približno vsak mesec enkrat. Soba pa je vseeno bomba!

Kateri parfum uporabljata?
Melanija: Gucci, roza barve.

Ob kateri uri ponavadi hodita spat?
Ob polnoči, ker ob enajstih prideva iz Ljubljane s treninga ali pa z zabave.

Kdaj vstaneta med vikendom?
Melanija: Ob 10. uri.
Jure: Ob 12. uri.

Katere filme si najraje ogledata?
Melanija: Dirty dancing.

Nina Ahačič, 8. a/9

BOŽIČNI KONCERT NA NAŠI ŠOLI

POGOVOR S ČLANI PIHALNEGA ORKESTRA

Na predbožični dan, 24. decembra 2004, nas je obiskal pihalni orkester Glasbene šole Tržič. Za nekaj kratkih odgovorov smo prosili bobnarja Klemena, dirigenta gospoda Ahačiča in našo učiteljico glasbe Simono Zupan.

Klemen Bohinc, bobnar

Katere skladbe ste igrali?
Pink panter
Rolling Stones
The Beatles
Mission impossible
Proud Mary
Jingle bells

Katera je tvoja najljubša skladba, ki ste jo danes zaigrali?

Skladba Rolling Stonesov.
Najljubši komad, ki ga igraš?
Cearousel – Blink 182
Koliko so stari člani orkestra?
13, 14, 15 let.

Približni kolikokrat na teden vadite?
Približno 2-krat na teden.

Kdaj si začel igrati bobne?
Pred šestimi leti.

Za koga je bilo boljše igrati - za razredno ali predmetno stopnjo?
Za vse enako.

Gospod Primož Ahačič, dirigent

Kdo vam piše priredbe za orkestrske nastope?
Nekaj jih kupimo, nekaj jih napišem sam.

Kakšno vrsto večinoma igrate?
Igramo popularno in filmsko glasbo.

Ali vam primanjkuje glasbenikov?
Da, zato vabim vse, ki bi bili voljni

sodelovati pri našem orkestru. Primanjkujejo nam čelisti, klarinetisti, trobentači in violinisti.

Koliko učencev je v vašem orkestru?
24 učencev, idealno bi bilo, če bi jih bilo okrog 45.

Gospa Simona Zupan, učiteljica glasbe

Kakšen se vam je zdel nastop?
Bilo mi je super, zelo sem uživala.

Kakšne so se vam zdele pesmi?
Imajo zelo zanimiv izbor skladb.

Kaj mislite o nastopu pihalnega orkestra na naši šoli?
Zelo sem vesela, da so prišli in da so nam predstavili instrumente. Zanimivo se mi zdi, da v orkestru sodelujejo tudi zdajšnji in nekdanji učenci naše šole.

Nina Ahačič,
Urška Kuhar, 8. a

OBISK PRI KERAMIKU MARKU FABIANIJU

S sošolkami obiskujemo likovni krožek, ki ga vodi učiteljica Dragica Štalc. Pod njenim vodstvom spoznavamo različne likovne tehnike in ustvarjamo zanimive izdelke. Med drugim smo ustvarjali tudi izdelke iz gline, ki so se nam bolj ali manj posrečili.

Ker smo hoteli bolje spoznati delo z glino in njeno uporabnost, smo se odločili za obisk pri keramiku. V sredo, 2. marca 2005 so obiskali gospoda Marka Fabianija, ki živi in ustvarja v Križah. Našega obiska se je zelo razveselil. Najprej nam je razkazal svojo majhno keramično delavnico. V njej izdeluje kalupe iz mavca in vanje vliva glinene figure za jaslice, razne velikosti majolik in druge izdelke. Zaradi boljše predstavljenosti nam je postopek vlivanja gline tudi pokazal. Prikazal nam je vlivanje majolike iz posebne tekoče gline za vlivanje. V prednovoletnem času izdeluje figure za jaslice, ki jih s pomočjo kalupa oblikuje, žge v posebni peči za keramiko ter sam pobarva. Včasih pa izdeluje tudi vrtno keramiko na električnem vretenu. Večinoma so to velike posode in krožniki.

Za nas je bil obisk pri keramiku resnično doživetje, saj smo videli kar nekaj načinov oblikovanja gline. Na koncu obiska pa nam je gospod Fabiani podaril še nekaj svojih izdelkov, ki smo jih z veseljem pobarvali.

Cita Duh, 7. a/9

CITA DUH, 7. a/9

POHOD DO ZASNEŽENEGA TAMARJA

V petek, 21. januarja 2005 smo se učenci predmetne stopnje ob osmih odpeljali izpred šole. Med vožnjo smo se kratkočasili z vprašanji, ki smo si jih zastavljali. Kot bi mignil, smo prispeli v Planico.

Izstopili smo iz avtobusa in pred očmi smo zagledali mogočno planiško velikanko. 1, 2, 3 in že smo začeli pogovor o tem ali je planiška letalnica največja skakalnica na svetu. Pogovor je prekinil začetek pohoda. Med hojo smo večkrat srečali motorne sani, ki so vozile pohodnike, ki očitno niso mogli hoditi. Vreme ni bilo najlepše in zato smo predvidevali, da je možno tudi sneženje. Po približno uri hoje smo prispeli v Tamar. Tam smo pojedli malico in se začeli kepati. Kasneje je začelo močno snežiti in tega smo se zelo razveselili. Kmalu je bil čas za odhod in smo se v sneženju vrnili k avtobusu, ki nas je že čakal.

Vrnili smo se domov polni lepih spominov in s premočenimi hlačami. Bilo bi v redu, če bi bilo takšnih izletov več.

Tilen Tomazin, 7. a/9

ŽIGA ČENČIČ, 2. / 8

EKSKURZIJA NA KRAS

21. septembra 2004 smo se učenci petih razredov odpravili na celodnevni izlet po Krasu. Po približno uri vožnje smo se ustavili na malici pred avtocestno restavracijo, ki se je imenovala Na jasi.

Naslednja postaja pa je bila hiša pesnika Srečka Kosovega, kjer smo si ogledali notranjost hiše in tudi izvedeli nekaj podatkov o njegovem življenju. Srečko Kosovel se je rodil leta 1904, umrl pa je leta 1926 zaradi meningitisa. Imel je tri sestre in enega brata. Zaradi prezgodnje smrti ni dokončal zbirke pesmi z naslovom Zlati čoln.

Naš naslednji postanek je bil v Štanjelu. Tam smo si ogledali grad in takratne hiše, ki so bile energetske zelo varčne. Seveda smo odšli tudi na obrambni stolp. Od desetih zgrajenih pa sta vzdrževana samo še dva.

Nato smo se odpravili še v Ajdovščino. Tam pa smo si ogledali mesto. Veliko smo izvedeli o tem mestu. Skozi Ajdovščino teče reka Hubelj, ki se izliva v reko Vipavo. Ajdovščina ima 6000 prebivalcev. Ima vrtec in veliko srednje ter veliko osnovno šolo. Nekoč je bila ena izmed rimskih postojank, uničil pa jo je Atila, zato se do srednjega veka o njej ne ve veliko.

Potem smo se odpravili še na zasluženno kosilo. Siti in zadovoljni smo odšli domov.

Andrej Meglič, 5. a

MOJA NAJLJUBŠA KNJIGA

V januarju smo v šolski knjižnici v hudi konkurenci dobrih knjig izbirali "naj" knjigo. Glasovanje je pokazalo, da na predmetni stopnji najrajši beremo grozljivke, na razredni pa pustolovščine.

Predmetna stopnja:

1. mesto: Prekletstvo mumijine grobnice
2. mesto: Štirje in pol prijatelj
3. mesto: Matilda

Razredna stopnja:

1. mesto: Zvečer na Titaniku (zbirka Hišica na drevesu)
2. mesto: Harry Potter in kamen modrosti
3. mesto: Prigode kapitana Gatnika

Andreja Polanšek

KLEMEN BELAK, 5.A

PLANETARIJ

V torek, 14. decembra 2004, so na naši šoli v telovadnici postavili planetarij.

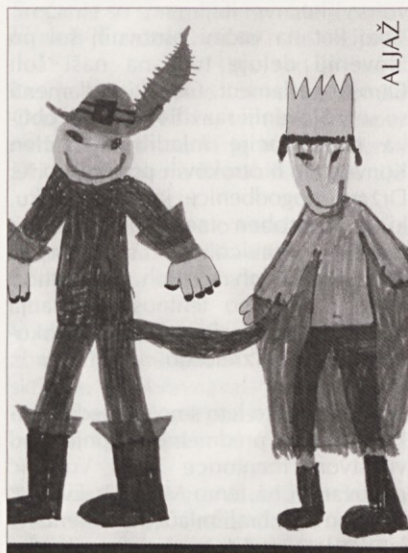
V našem razredu smo se odločili, da si ga ogledamo. Po kolenih smo se splazili v šotor. Posedli smo se na oblazinjena tla in gledali v kupolo. Bilo je tako kot ponoči, ko gledamo v zvezdno nebo. Gospod srednjih let nam je predstavil vesolje. Pokazal nam je, kako nastane dan in noč ter razna ozvezdja kot so: Orion, Rimska cesta, Veliki in Mali voz ter zvezdo Severnico. Videli pa smo tudi ozvezdja zodiaka, torej Ovna, Bika, Dvojčka, Strelca, Raka in še nekaj drugih. To so ozvezdja, ki jih vsi poznamo iz horoskopa.

Gospod nam je predstavil tudi vseh devet planetov našega osončja. To so: Merkur, Venera, Zemlja, Mars, Jupiter, Saturn, Uran, Neptun in Pluton.

Meni je bila najbolj od vsega zanimiva Rimska cesta. Izgledala je, kot da bi razpolavljala nebo na dve polovici.

Ta ura je bila zelo poučna in zanimiva. S pomočjo planetarija sem spoznal, da je astronomija zelo zapletena veda.

Žiga Logar, 4. a

ALIJAŽ

OCENA PREDSTAVE OBUTI MAČEK

V Mengšu smo si pred novim letom ogledali Obutega mačka. Predstava si zasluži vse pohvale. Prav nič je ne bi spreminjala. Najbolj mi je bil všeč sam Obuti maček. Predstava je zelo dobra zaradi kvalitetnega petja in dobrih kostumov. Najboljši prizor v predstavi je, ko se navadni maček spremeni v obutega. Na pamet naučeni tekst je bil primeren tako za mlajšo kot tudi za starejšo publiko. Pohvaliti velja tudi občinstvo, saj so vsi predstavo spremljali mirno in tiho, tako da si lahko ob gledanju resnično uživali.

Anita Ahačič, 4. b

ŽIVA

V SLOVENSKEM ŠOLSLEM MUZEJU

V letošnjem šolskem letu pri zgodovinskem krožku med drugim pripravljamo tudi raziskovalno nalogo o lepopisu. Lepopis je bil nekoč v šolah samostojen in obvezen predmet. Uvedli so ga zato, da bi se učenci naučili čitljivo in lepo pisati. Da bi izvedeli več o tem zanimivem šolskem predmetu, smo se člani krožka Katja, Tania, Domen B., Grega, Domen Š., Nina, Kristjan in Klara ter naša učiteljica Andreja Polanšek odločili, da sedemo v stare šolske klopi Slovenskega šolskega muzeja.

Tako smo na nekega lepega petka po šolski malici odšli v Ljubljano v šolski muzej. Najprej smo imeli originalno uro lepopisa. Kustosinja nam je takoj razdelila rokavčnike, saj je črnilo težko očistiti z obleke. Potem nas je posedla za nizke, sklenjene klopi. Po krajši razlagi o šoli nekoč nas je zapustila s svarilom, da je njihova učiteljica zelo stroga in da je ni težko razjeziti.

Medtem ko smo čakali učiteljico lepopisa, je Domna zanimalo, če lahko nagaja. Naša učiteljica, ki je bila tokrat v vlogi učenke, mu je razložila, da bomo naslednjih 45 minut v pravi šoli izpred 70 let in bo pač vse po starem; tudi kazni, ki pa jih ni bilo malo. V kotu so na tleh ležala suha in trda zrna koruze, na kljuki je visela težka lesena in velika glava osla, takratni učitelji pa so te lahko kaznovali tudi z udarcem po prstih. Ob tem zadnjem smo vsi prestrašeno pogledali šibo, ki je ležala na katedru.

V razred je stopila učiteljica Kunigunda, ki smo jo celotno uro nazivali gospodična učiteljica. Kar takoj smo začeli s prvo črko. Zabičala nam je, da naj pišemo z desno roko. Grega pa je levičar in gospodična učiteljica se je zgrozila, češ, »kako pa so ga oča in mati učili pisati z levico, saj je to grda roka«. Navodil učiteljice si ni bilo težko zapomniti, težje pa je bilo pisati natančno in povsem enakomerno. Ko si potegnil črto navzgor, je morala biti tanka, navzdol pa debela. Pri pisanju si moral pero držati z iztegnjenimi prsti, telo je moralo biti vzravnano, komolci pa tesno ob telesu. Pisali smo s peresom, ki smo ga namakali v črnilo. 'Gospodična učiteljica' je pregledala tudi, če imamo čiste roke in postrizene nohte. Naša učiteljica je bila okarana zaradi nalakiranih nohtov in prstanov. Kunigunda ni nosila nikakršnih prstanov, njena črna obleka z belim ovratnikom pa ji je segala do gležnjev.

Ko smo lepopis že malo obvladali, smo napisali še cel stavek in ime takratnega kralja Aleksandra Kara?or?evi?a. S tem smo uro končali. Sledilo je še fotografiranje in ogled starih učnih pripomočkov. Domov smo odšli z razbolelimi prsti in glavo, polno pravopisnih pravil, ki se jih danes, v dobi računalnikov, gotovo ne drži nihče več.

Klara Mrak, 8. b/9

OTROŠKI PARLAMENT

Tako kot na večini osnovnih šol po Sloveniji deluje tudi na naši šoli Otroški parlament. Otroški parlamenti so se v Sloveniji razvili kot dobra oblika participacije mladih. 12. člen Konvencije o otrokovih pravicah piše: Države pogodbenice jamčijo otroku, ki je sposoben izoblikovati lastno mnenje, pravico do svobodnega izražanja le-teh v vseh zadevah v zvezi z njim, o tehtnosti izražanja mnenj pa se presoja v skladu z otrokovo starostjo in zrelostjo.

Letošnje šolsko leto smo se predstavniki razredov predmetne stopnje pod vodstvom mentorice Tanje Vuković pogovarjali na temo Mladi in Evropa. To temo so izbrali mladi parlamentarci lansko leto na 14. nacionalnem parlamentu.

V šolskem parlamentu smo spoznali Evropsko unijo, njene prednosti in slabosti, položaj mladih v Evropski uniji, spregovorili smo o globalizaciji, izobraževanju, skratka srečali smo se z zanimivimi in aktualnimi temami, ki so obogatile naše znanje in poglede na EU.

Letos smo se morali še bolj pripraviti, kajti naša šola je bila organizator občinskega otroškega parlamenta. Tako smo se v četrtek, 10. februarja 2005, zbrali predstavniki vseh treh osnovnih šol naše občine na občinskem srečanju na občini Tržič. Našo šolo je zastopalo 12 učencev, trije med njimi pa so vodili občinski otroški parlament. Rdeča nit srečanja je bila Mladi in Evropa. Živahen

pogovor pa je nakazal tudi nekatere možnosti o vključevanju in razvoju mladih. Srečanje so spremljali ravnatelji osnovnih šol, mentorice in g. župan Pavel Rupar, ki nam je zaželel, da se naše vizije kar najboljše uresničijo.

Ker je bila letošnje šolsko leto organizatorica občinskega otroškega parlamenta Osnovna šola Križe, sem bila izbrana, da zastopam našo občino na 15. nacionalnem parlamentu, ki je bil na valentinovo, 14. februarja 2005, v veliki dvorani Državnega zbora Republike Slovenije v Ljubljani.

Srečanja sem se zelo veselila, hkrati pa sem se zavedala tudi svoje odgovornosti in poslanstva. Predstaviti sem morala mnenja, stališča in predloge, ki smo jih oblikovali na šolskem in občinskem otroškem parlamentu.

V okviru 15. nacionalnega otroškega parlamenta se nas je v Državnem zboru zbralo 100 mladih iz 17 regij. V prvem delu smo se razdelili v štiri delovne skupine in obravnavali naslednje teme: položaj otrok v Evropi; državljanstvo, demokratičnost, nestrpnost in diskriminacijo; globalizacijo, vojno in mir, revščino; in izobraževanje.

Sodelovala sem v prvi delovni skupini, kjer smo se pogovarjali o položaju otrok v Evropski uniji. Zastopala sem stališče, da imamo mladi premalo možnosti, da bi izrazili svoje mnenje, da bi bila srečanja pogostejša, kako zmanjšati nasilje v šoli in da je potrebno več sodelovanja z mediji.

V drugem plenarnem delu smo mladi predstavili oblikovane predloge v skupinah ter povabili k razpravi goste. Odzvali so se predsednik državnega zbora France Cukljati, predsednik Zveze prijateljev mladine Slovenije Franc Hočevar, minister za šolstvo in šport Milan Zver, varuh človekovih pravic Matjaž Hanžek, ambasador delegacije Evropske komisije Erwan Fouere, poslanki Evropskega parlamenta Ljudmila Novak in Romana Jordan Cizelj ter predstavnica LDS Darja Lavtižar Bebler.

V dvorani se je vnela burna razprava na temo meddržavnih odnosov, sistema podeljevanja štipendij, problema upadanja rodnosti in zaščite slovenske kulture in jezika.

Določili smo tudi temo za 16. nacionalni otroški parlament. To bodo Tabuji – prepovedane stvari.

Na letošnje valentinovo sem doživela prav zanimiv dan. Spoznala sem slovenski parlament, poskusila poslansko kosilo in se polna novih vtisov sprehodila po Ljubljani. Upam, da se bom v parlament še kdaj vrnila.

Anja Pikelc, 8. a

ŠOLA V NARAVI V TERMAH ČATEŽ

V šoli v naravi smo doživeli marsikaj zanimivega. Najbolj smo uživali, ko smo plesali na glasbo, ki sta jo vrtela Matjaž in Ana. Glasba je bila vesela in nora. Bilo nam je zelo vroče, zato smo se ohladili z mrzlo pijačo.

Vsi smo tako dobro plesali, da nismo mogli izbrati najplesalca in plesalke, ampak smo dobili nagrado kar vsi. Čeprav smo bili utrujeni, ko smo se vračali v bungalove, nismo takoj zaspali.

Še dolgo v noč smo se pogovarjali, saj smo želeli izkoristiti še zadnjo noč v šoli v naravi.

Ana Zaplotnik
in Manca Anko, 3. b

PROJEKT O VODI

Pri spoznavanju narave smo se odločili, da se bomo snov o vodi naučili drugače. Odločili smo se za večji projekt.

Razdelili smo se v štiri skupine. V vsaki skupini so bili trije ali štirje učenci.

Prvi dan smo tehtali jabolka. Razrezali smo jih na krhle in dali na radiator za osemindeset ur. Nato smo jih zopet stehtali. Ugotovili smo, da so jabolka lažja, ker je voda izhlapela. Tako smo dobili suho sadje.

Kasneje smo jih pojedli, vendar jih vsi učenci niso marali.

Eden izmed poskusov je bil, da smo v posodo nalili vodo in dodali dve žlički soli. To smo dobro premešali. Posodo smo dali na gorilnik, da je voda vrela. Čez čas smo ugotovili, da je voda izhlapela. Na dnu posode je ostala samo sol.

Najbolj zanimiv poskus je bil z vodo, poprom in milnico. Ta poskus sem naredila tudi doma in mi je dobro uspelo.

Teden je hitro minil. Poskusi so bili v veliko veselje učencem. To je bil moj najzanimivejši teden v tem šolskem letu.

Klavdija Borič, 4. a

DNEVNIŠKI ZAPIS ŠOLE V NARAVI 4. RAZREDA

Ponedeljek, 31. januar 2005

Pripeljali smo se v Črmošnjice. V domu Lipa smo si najprej ogledali prostore, v jedilnici smo se spoznali z delavci in se razporedili v sobe. Postlali smo si postelje in odšli na kosilo. Po dobri hrani smo se odpeljali z avtobusom na smučanje. Na smučišču so nas razporedili v skupine. Dobili smo tudi smučarske karte. Po smučanju smo prišli v dom, se preoblekli in dali sušiti smučarska oblačila. Odšli smo na večerjo. Po njej smo imeli še prosti čas, pisali smo tudi dnevnik, nato je sledilo umivanje in spanje.

TINA BRATINA 2.b

Torek, 1. februar 2005

Po zajtrku smo se odpeljali na smučišče. Smučali smo do kosila. Po njem smo imeli počitek, a počivali smo bolj malo. V tem času smo se igrali štiri v vrsto, spomin in druge igre. Eni so se pogovarjali, eni smo se lovili po hiši, čeprav to ni bilo dovoljeno.

Popoldne smo pisali pismo in reševali naloge iz matematike. Zvečer, ko se je stemnilo, smo se toplo oblekli in šli na večerni pohod. Dobili smo petrolejke, da smo videli, kje hodimo. Bilo je zelo zanimivo, spoznavali smo zvezde, poiskali zvezdo Severnico, Veliki voz, Rimsko cesto...

Sreda, 2. februar 2005

Dopoldne smo šli zopet na smučišče in se vrnili do kosila. Po kosilu smo imeli počitek, potem pa smo se z avtobusom odpeljali v Dolenjske Toplice. Tam smo plavali in se igrali v vodi. Nekateri smo si kupili pečen

krompirček, nekateri pa sladoled ali kaj drugega. V dom smo se vrnili pred večerjo. Kakor vsak dan so reditelji pripravili krožnike in jedilni pribor ter na mize znosili hrano.

Po prostem času smo začeli slikati na svilene robčke. To smo delali v jedilnici. Vsak je naredil en robček in niti dva nista bila enaka. Ta dan smo bili utrujeni in smo zvečer hitro zaspali.

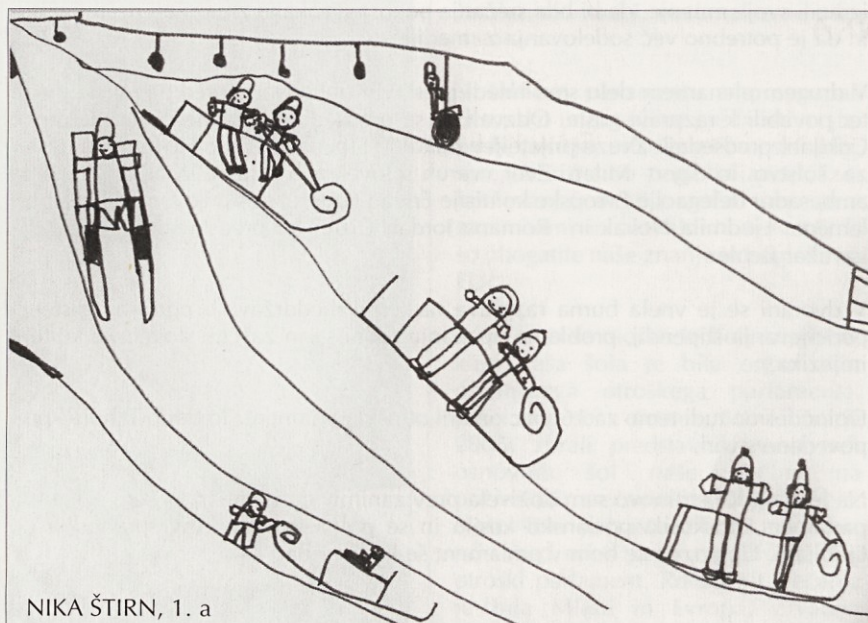
Četrtek, 3. februar 2005

Dopoldne smo smučali, popoldne pa smo šli na sprehod po okolici. Videli smo zaledenele slapove in lepo zasneženo naravo. Popoldne smo se tudi učili delati različne vozle: moške, ženske, kavbojske, mornarske. Po večerji smo gledali rokometno tekmo med Slovenijo in Grčijo. Sledil je zabavni večer s plesom. Pred sošolci smo predstavljali, kaj vse znamo. Bilo je veliko zabave in smeha. Ta večer smo bili pokonci dlje kot ponavadi, saj je bil to naš zadnji večer šole v naravi.

Petek, 4. februar 2005

Zjutraj smo se zbudili in po zajtrku smo se še zadnjič odpeljali na smučišče. Na smučišču so trenerji postavili progo. Tekmovanje je potekalo v dveh skupinah: za dekleta in za fante. Po malici smo z učiteljem šli na trisedežnico in se še nekajkrat spustili po smučišču. Z avtobusom smo se vrnili v dom. Tam nas je čakalo kosilo. Po kosilu smo šli v sobe in pospravili svojo prtljago nazaj v kovčke ter se odpravili proti avtobusu. Žal nam je bilo, da je šola v naravi tako hitro minila, saj nam je bilo prav lepo. Pred našo šolo so nas že težko čakali starši. Bili smo jih zelo veseli.

Nik Korošec, 4. a

NIKA ŠTIRN, 1. a

SANKANJE NA POKLJUKI

V mesecu februarju smo imeli športni dan. Z avtobusom smo se odpeljali na Pokljuko, kjer smo se sankali. O športnem dnevu so učenci razmišljali takole:

Na sankanju mi je bilo všeč, ker je šlo zelo hitro in ker sva z Aljažem na hribčku skočila.

Žan Jesenko, 1. a

Bolj všeč mi je bilo takoj na začetku sankanja, ko še ni bilo gneče. Imel sem se zelo dobro.

Anže Močnik, 1. a

Na športni dan smo se odpeljali z avtobusom. Vozili smo se kar nekaj časa. Všeč mi je bilo, ker smo se sankali v dvojicah. Videli smo tudi velikega sneženega moža.

Jure Jarc, 1. a

Športni dan mi je bil zelo všeč. Všeč mi je bilo, ker breg ni bilo prestm.

Igor Ravnik, 1. a

Zelo všeč mi je bil hribček na sredini brega, kjer smo skočili.

Lovro Markič, 1. a

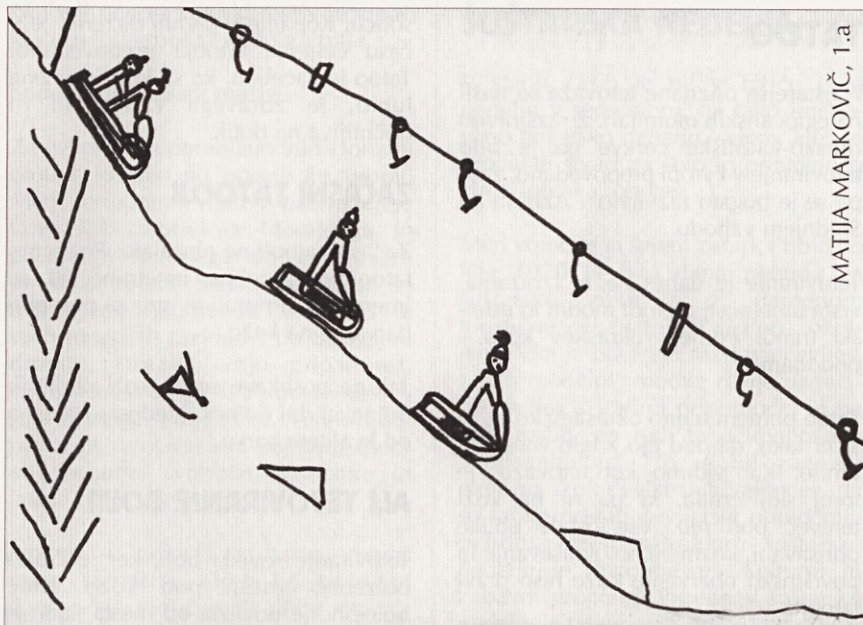
ROKOMETNO DRŽAVNO PRVENSTVO

Državno prvenstvo osnovnih šol v rokometu skupine H v šolskem letu 2004/2005 je bilo 10.2.2005 v Ajdovščini na OŠ Danila Lokarja.

Vodja in trener ekipe naše šole je bil Andrej Kavčič. V ekipi so nastopile naslednje igralke: Petra Meglič, Neža Blaži, Meta Hrovat, Špela Marinšek, Lucija Jazbec, Anja Fuchs, Dragana Bojić, Katja Hrovat, Marina Čosić.

Osvojile so četrto mesto.

Peter Mohorčič, Štefan Jakšič

MATIJA MARKOVIČ, 1.a

ŽUPANOVA MICKA NA JESENICAH

V ponedeljek, 7. februarja 2005 ob 14.00 smo si šli učenci predmetne stopnje osnovne šole Križe ogledat predstavo ŽUPANOVA MICKA.

Predstavo smo si ogledali v počastitev slovenskega kulturnega dne, zato ta dan nismo imeli pouka.

Odvijala se je v jeseniškem gledališču Toneta Čufarja. Ko smo prišli tja, smo se posedli in počakali na pričetek predstave. Le-ta je trajala približno eno uro.

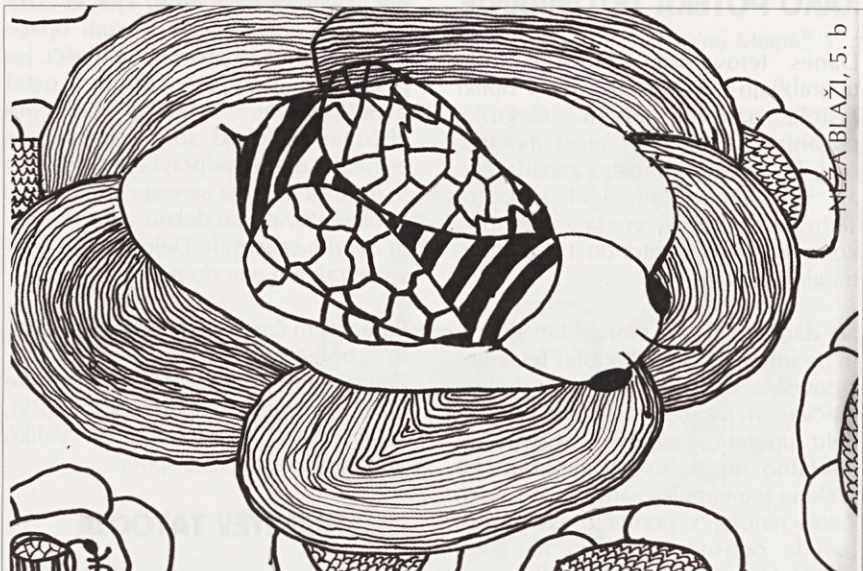
Predstava je govorila o Micki, ki se je hotela poročiti z gosposkim Tulpenheimnom, ki pa jo je želel samo izkoristiti. Svojo zvestobo je namreč že obljubil premožni vdovi Šternfeldovki.

Ženski sta po pogovoru ugotovili, da je goljuf in prevarant, zato so mu nastavili past. Pri koncu se je Micka le poročila z Anžetom, Tulpenheim pa je hočeš nočeš bil Anžetova priča.

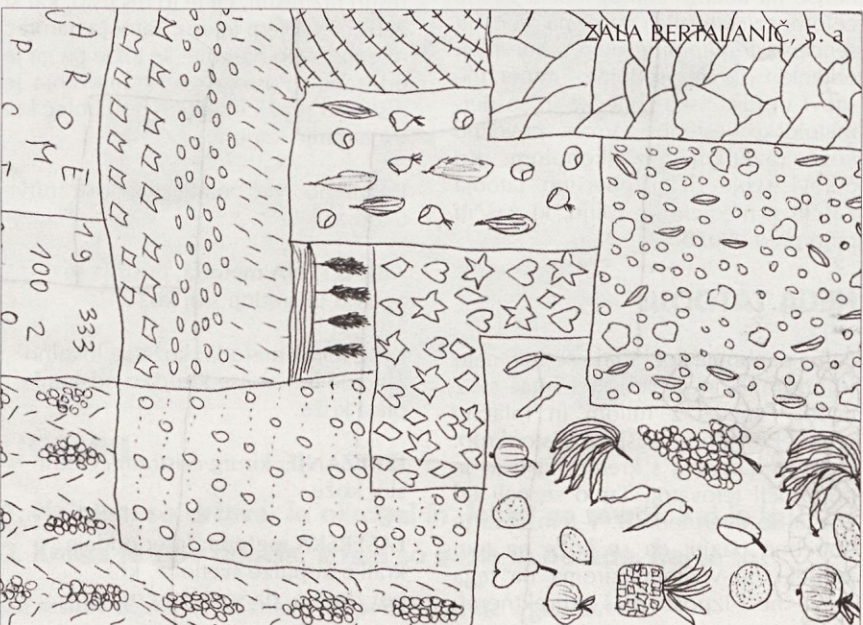
Ko se je predstava končala, smo se vsi spraševali, kakšna se nam je zdela predstava. Vsi so govorili, da je bila dobra, a malo prekratka.

V igri so govorili v našem, gorenjskem narečju, zato je bila še bolj zanimiva. Bili smo vsi zadovoljni in upamo, da bi si šli čim večkrat kaj ogledat. Po končani predstavi smo se z avtobusom odpeljali do kriške šole.

Tjaša Kocijan, Grega Sušnik-Brovč, Mitja Ahčin, Anja Faflik

NEŽA BLAŽI, 5. b

ZALA BERTALANIČ, 5. a

TATOO

Najstarejše priznane tetovaže so našli na egipčanskih mumijah. Z razširitvijo rimsko-katoliške cerkve pa je bilo tetoviranje v Evropi prepovedano, zato pa se je bogato razvijalo v Aziji in na Srednjem vzhodu.

Tetoviranje je danes način izražanja, vrsta umetnosti pa tudi modni in estetski trend. Pomeni okrasitev kože s podobami.

Tatoo pomeni trajno okrasitev kože, in sicer tako, da pod njo z iglo vnesemo črnilo. Kar vidimo kot tetovažo, je torej sloj črnila, ki pa ni na koži temveč pod njo. Vse ostale oblike porisavanj, kozmetično okraševanje in površinsko obarvanje kože niso pravi tatooji.

KAKO POTEKA TETOVIRANJE

Danes tetovatorji za svoje delo uporabljajo posebno napravo v obliki pištole oziroma pisala. Električna pogonja droben in preprost motor v njej, ki z veliko hitrostjo zabada eno ali več vzporednih igel v kožo. Tetovator z iglami vnaša črnilo pod kožo od 0,8 milimetra do 1,3 milimetra globoko v kožo.

Na dan tetoviranja morate biti spočiti in ne smete uživati alkohola. Tetovator s površine kože najprej obrije drobne dlaci in razkuži kožo. Pri svojem delu uporablja sterilne rokavice za enkratno uporabo. Vsakokrat, ko prekine tetoviranje, zamenja rokavici. Tatoo najprej s pomočjo posebnega barvila odtisne s papirja na kožo oziroma ga s posebnimi flomastri nariše na kožo. Najprej izdela obrise celotnega tatooja, nato pa se loti senčenja in zapolnjevanja z barvnimi odtenki. Barve vsebujejo mineralne snovi in rastlinske izvlečke in so dermatološko testirane. Vmes površino kože razkužuje z alkoholom. Ko opravi svoje delo, površino tatooja zaščiti z medicinsko folijo, ki zaščiti rano pred okužbo.

NEGA TATOOJA

Folija naj bo na koži tri do šest ur, nato jo odstraniš in mesto, kjer imaš svež tatoo, spereš z milom in mlačno vodo. Previdno osušiš s čisto krpo. Nato jo namažeš s kremo, ki ti jo je priporočil tetovator. Tatoo se celi od enega do dveh tednov. V tem času je potrebno paziti, da se koža na tem predelu ne vname oziroma da tega dela ne izpostavljaš direktnemu

soncu. Kopanje v javnih bazenih je v času celjenja tatooja prepovedano. Tatoo je zaceljen, ko se koža preneha lupiti, je zdravega videza in ni občutljiva na dotik.

ZAČASNI TATOOJI

Začasni tatooji ne obstajajo. Poznamo tatoojem podobne umetnine, ki se imenujejo tamptuji in gre za posebno barvanje na kožo.

Takšne poslikave se na koži obdržijo od nekaj dni do nekaj tednov, odvisno od kvalitete barve.

ALI TETOVIRANJE BOLI?

Tetoviranje seveda boli, ker je črnilo potrebno vnesti pod kožo. Moč bolečine je odvisna od mesta, kjer se dela tatoo. Bolečina pri tetoviranju je intenzivnejša na mestih, kjer je koža tanjša in občutljivejša. Četudi opeče kožo sonce in se povrhnjica olušči, bo pravilno narejen tatoo ostal nepoškodovan. Manjše bolečine občutijo ljudje, ki so na tetoviranje psihično dobro pripravljene. Odvisno je tudi od trajanja samega tetoviranja. Velike tetovaže se delajo v več korakih oziroma seansah. Delo manjše tetovaže traja od ene do treh ur.

Po daljšem času koncentracija popusti in bolečina postane nadležna. Znanstveno je dokazano, da ženske lažje prenašajo bolečino kot moški, zato je med tetoviranimi kar veliko pripadnic nežnejšega spola.

ODSTRANITEV TATOOJA

Preden se odločiš za tatoo, moraš resno razmisliti, če je to res tisto, kar si želiš na svojem telesu. Tatooja namreč ni enostavno narediti, še težje pa ga je odstraniti. Postopek odstranjevanja je bistveno dražji in veliko bolj boleč kot ustvarjanje tatooja.

Poznamo več načinov odstranitve tatooja:

ABRAZIVNA metoda: postrga se zgornji in srednji sloj kože.

KIRURŠKA metoda: koža se lokalno zmrzne in nato se kirurško odstrani plast kože.

IZREZANJE: kirurg odstrani celotni sloj kože.

LASERSKA metoda: laser oddaja kratke impulze svetlobe, ki povzročijo, da se delci črnila

razpršijo v mikroskopsko majhne delčke, ki jih telo potem vpije in uniči.

TVEGANJE PRI TETOVIRANJU

Marsikdo si misli, da tetoviranje ni nič posebnega. Pri vsakem poseganju v telo so možne komplikacije. Tveganje je seveda manjše, če se stvari lotiš resno in odgovorno.

Tveganja pri tetoviranju:

- tetoviranje pri neprofesionalnem tetovatorju lahko povzroči okužbo z virusom HIV ali hepatitisom,
- alergična reakcija na barve ali sestavine v njih,
- možnost okužbe – kot pri vsaki rani, če ni ustrezno negovana.

CENA TATOOJA

Cene tatojev so pri nas nižje kot v tujini, so pa odvisne od podrobnosti. Praviloma ni pomembno, koliko je tatoo velik oziroma ali je barven ali črn, ampak koliko je v njem detajlov, kakšen je umetniški izgled tatooja.

MOTIVI TETOVIRANJA

Opisala bom najpogostejše in najbolj prepoznavne oblike tetoviranja.

Tribalizem ali plemenski znaki

Je eden najstarejših motivov pri tetoviranju. V pradavnini je tetoviranje seveda izgledalo precej drugače kot

danes. Navadno je bilo več ostrih igel ali trnov pritrjenih na palico, nato so jih namočili v barvo in jo nato vnašali pod kožo.

Keltski motivi

Značilno zanje je veliko prepletajočih znakov, vijug in živalskih znakov. Uporabljali so veliko živahnih barv. Kasneje je bil najbolj priljubljen irski simbol, triperesna deteljica ali harfa.

Daljni vzhod in Azija

Azija ima bogato tradicijo tetoviranja. Tetoviranje je imelo pogosto verski pomen. Najpogosteje so tetovirane ženske, ki imajo na telesu tetovirane verske tekste in simbole.

Na Japonskem so se tetovirali samuraji v znak pripadnosti svojemu gospodu in v znak pripadnosti cesarju. Za Japonske tatooje so značilne žive barve in risbe, ki prekrivajo skoraj celo telo.

Najbolj pogost kitajski motiv je zmaj, ki pooseblja modra in dobra bitja.

Sodobni in mešani motivi

Za osnovo se uporabljajo tradicionalni motivi, ki smo jih opisali že zgoraj. Med sodobnimi motivi prevladujejo fantazijski motivi iz literarnega in predvsem filmskega sveta in razni junaki iz risank. Skratka možnosti so neomejene. Ljudje se tetovirajo iz vseh mogočih razlogov: da bi ugajali drugim, izrazili svojo pripadnost, edinstvenost ali pa si želijo sliko svojega hišnega ljubljence. Veliko ljudi povezuje tetoviranje s pojmom osebne svobode, svobode do izbire in lastne odločitve.

Preden se odločiš za tatoo, moraš resno razmisliti, ali ti bo tako kot danes všeč, tudi čez 20 ali 30 let.

Meta Snedic, 5.b

ŠUŠTARSKA NEDELJA

V starih časih je bil v Trziču prvo nedeljo v septembru, na tako imenovano angelsko nedeljo, sejem, kjer so prodajali stvari za šolo in prihajajočo zimo (obleka, obutev...).

Med vojno je ta sejem zamrl. Približno leta 1970 je bila dana pobuda za šuštarstvo nedeljo z namenom turistične oživitve Trziča. Pod okriljem Peka je potekala razstava čevljev, novih modelov, modne revije, izdelava čevljev s starimi pripomočki in na stari način, pa tudi tako imenovana "frajšprehunga". To je bil zagovor oziroma izpit čevljarških vajencev, da so lahko postali čevljarški pomočniki oziroma "keli". Program šuštarstvo nedelje je dopolnjeval kulturni in zabavni program. Prireditev šuštarstvo nedelje je tako danes prerasla v običaj turističnega značaja.

Andrej Meglič, 5. a

ANKETA:

KAKO SKRBIMO ZA SVOJE ZDRAVJE UČENCI 3. B RAZREDA

Za svoje zdravje skrbim tako, da jem zdravo hrano, veliko sadja in se veliko gibam.

Nika

Skoraj vsak teden gremo hodit v hribe ali smučat.

Tinkara

Dvakrat tedensko hodim na plezanje.

Tina

Vsak dan si večkrat umijem zobe.

Nina

Vsak dan zamenjam spodnje perilo.

Saša

Zvečer grem zgodaj spat, da se zjutraj zbudim spočita.

Manca

Skoraj vsak teden se povzpnem na Kriško goro.

Ana

Pazim, da ne jem preveč maščobe.

Florjan

Pozimi hodim plavat v kranjski bazen, poleti pa grem večkrat na morje.

Matevž

UGANKI

1. Na njem so države. Je okrogel in lahko ga zavrtiš. Kaj je to?
2. Knjiga je zelo debela. V njej so gesla in besede. Kaj je to?

Če rešitev ugank ne poznate, jih poiščite nekje v glasilu.

Zanimivosti

Eden od razpoznavnih znakov naše dežele je tudi čebelarstvo. Tu si lahko preberete kaj več o njem in čebelah, ki pa je razpoznavni znak naše šole.

SLOVENSKI ČEBELAR S KRAJNSKO ČEBELO

V Sloveniji je okrog deset tisoč čebelarjev. Večina čebelarjev je malih z desetimi do dvajsetimi panji. Med njimi je veliko upokojencev. Mladih čebelarjev je zelo malo. Pri nas je čebelarstvo del kulture, čebele so še na večini kmetij.

V živalskem sistemu je čebela uvrščena v razred žuželk, v red kožokrilcev. V Evropi poznamo več pasem čebel. Najbolj znane so:

- temna ali nemška čebela,
- kavkaška čebela,
- italijanska čebela,
- kranjska čebela.

Najbolj znana pasma čebel v Sloveniji je kranjska čebela, zato vam jo bom na kratko predstavila. Kranjsko čebelo nekateri imenujejo tudi siva čebela, ker je med evropskimi pasmami najsvetlejša in ima sive dlačice na zadkinih obročkih. Že od nekdaj je znana kot najbolj krotka od vseh čebeljih pasem. Čebelarji jo imajo radi, ker pozimi porabi malo hrane, poleti pa prinese zelo veliko medu. Čebele živijo v čebelnjaku, v panju, vse bolj pa se uporabljajo nakladalni panji. Čebeljo družino sestavlja ena matica, 60000 čebel in nekaj 1000 trotoev. Čebele potrebujejo za normalen razvoj med, cvetni prah, vodo, zrak in toploto. Da bi preživele zimo, si ustvarijo zaloge medu in cvetnega

prahu. Čebelja družina potrebuje v enem letu 70 kilogramov medu in od 20 do 30 kilogramov cvetnega prahu. Večino te hrane porabi v poletnih mesecih, ko je razvoj najmočnejši. V jeseni mora čebelar čebelam nujno pomagati s sladkorjem in nadomestki cvetnega prahu. Zaradi manjše porabe hrane se pozimi število čebel zmanjša na 10000 do največ 30000 čebel. Čebelja družina je pozimi brez trotoev, ker jih jeseni čebele naženejo iz panjev. Vsak član čebelje družine ima natančno določeno delo. Matica zalega jajčeca v vsako celico po enega. Naloga trotoev je, da oplodijo mlade matice, ki letijo na prahu. Čebele delimo glede na delo, ki ga opravljajo: na hišne in pašne čebele. Hišne čebele so mlade in skrbijo za čistočo v panju, stražijo, da se v panju ne bi prikradle tuje čebele, sprejemajo medicino, ki jo prinašajo pašne čebele in krmijo matico. Pašne čebele so starejše in nabirajo medicino, cvetni prah in vodo.

Čebelarji morajo čebele varovati pred številnimi boleznimi, škodljivci in zastrupitvami. Najbolj pogoste bolezni čebel so v novejšem času varoza, huda gniloba čebelje zalege in poapnela zalega. Čebelje življenje pa ogrožajo tudi škodljivci in čebelji sovražniki oziroma plenilci kot so pajki, ose, sršeni, ptice, žabe, voščene vešče, mravlje in metulji. Pomori čebel zaradi zastupitve so posledica uporabe kemičnih škropiv v kmetijstvu. Uporabljajo se čedalje večje količine strupov, ki so škodljivi za čebele. Letos je bilo pomorov čebel zelo veliko. Čebelarji se zavedajo, da kmetijstva ni brez škropljenja, vendar bo potrebno poiskati sredstva, ki ne bodo povzročala pomorov čebel.

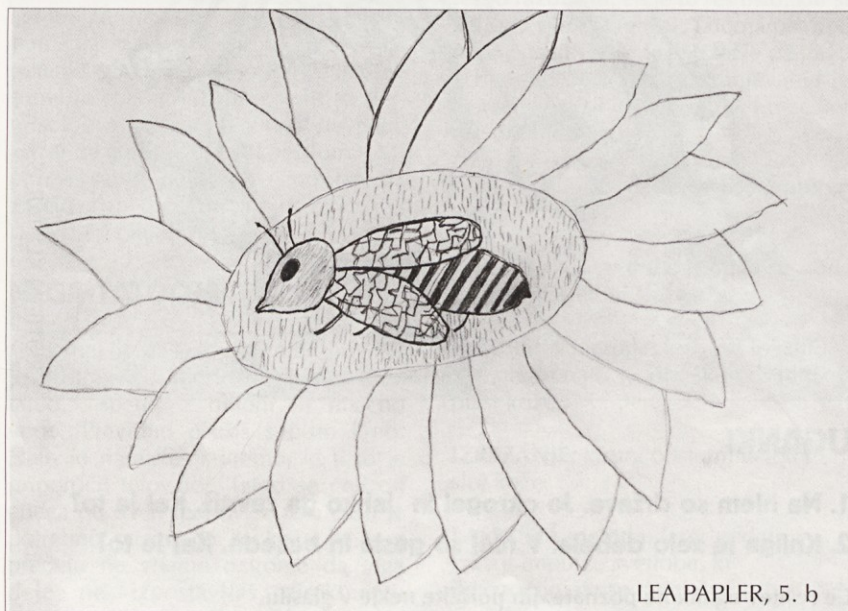
Poleg medu so čebelji pridelki še cvetni prah, matični mleček, propolis in vosek. Imamo različne vrste medu, ki so dobile ime po rastlinah, na katerih čebele nabirajo medicino oz. sladke sokove. Te so pri nas akacija, lipa, smreka, kostanj, hoja in cvetje.

Pri oskrbi čebeljih družin mora čebelar imeti ustrezno opremo, orodje in pribor. Čebelarje pred obilico čebeljih pikov obvarujejo čebelarška obleka, klobuk z zaščitno mrežo in rokavice. Panjsko dleto služi za odpiranje panjskih delov zalepljenih s propolisom. Z omelcem odstranjujemo čebele s satja. Grebljica se uporablja za čiščenje dna panja.

Kadilnik se uporablja za dimljenje vrhnega dela satja, da nas čebele ne ovirajo pri delu. S posebnim zabojem za prenos medenega satja se izogibamo ropanju čebel. Medenem satju pred točenjem z vilicami odstranimo medene pokrovce. Nenadomestljivi so tudi čebelarški pripomočki: sončni topilnik, pribor za označevanje matic, smukalnik za zbiranje cvetnega prahu in matičnice za prenos matic. Čebelarškega orodja, opreme in pripomočkov ne posojamo drugim čebelarjem, če pa ga že, ga moramo pred uporabo razkužiti. S tem se izognemo širjenju škodljivcev in boleznim.

Kot zanimivost pa vam lahko zapišem, da je najstarejši najdeni fosil čebelice star 25 do 50 milijonov let.

Lea Papler, 5. b

Letos mineva dvesto let od rojstva velikega danskega pravljicarja. Zato je osrednji del šolskega glasila namenjen prav temu dogodku. Veste, kdo je sloh bil?

HANS CHRISTIAN ANDERSEN (1805 - 1875)

H. C. Andersen se je rodil 2. aprila 1805 v mestu Odese na enem izmed danskih otokov. Njegov oče je bil skromen čevljar, ki je tako malo zaslužil, da je družina morala stanovati v eni sami sobi. Hans se je že v otroških letih silno rad prepuščal sanjarjenju; večkrat se je cele ure igral gledališče. Četudi se je zdel deček sila preprost, je revnemu čevljarju pomenil dragoceni dar. Imel ga je zelo rad in vlival mu je veliko upanja. Bila sta nerazdružljiva, Hans pa je bil najbolj srečen, kadar se je lahko z očetom sprehajal po polju.

Oče je umrl, ko je bil Hans star komaj enajst let. Odslej je morala mati skrbeti za otroka. Mislila je, da bo šel po očetovih stopinjah in se odločil za kako obrt, pa je imel deček vse drugačne želje. Hotel bi biti pesnik in igralec. Kadarkoli se je v kraju ustavila kaka potujoča skupina, se je smukal okrog odra, ker bi rad izkoristil priložnost in igral z njimi. Neka družina se ga je usmilita, dali so mu vlogo statista. Toda, ko se je pojavil na odru, so se mu gledalci nasmejali, ker je bil tako neroden.

Mati se je odločila, da pošlje sina v uk k nekemu krojaču, toda on jo je pre-

prosil, da ga je poslala v Kopenhagen. Nerada mu je ustregla, toda štirinajstletnik je bil trden in je šel na pot z nekaj drobiža v žepu in brez izkušenj in prijateljev. Ko je prispel v veliko mesto, se je nameril naravnost v upravo kraljevega gledališča, da bi tam povedal, kako silno si želi postati igralec. Nadel si je celo postati operni pevec. V upravi pa so se ljudje le glasno smejali suhljatemu in nerodnemu dečku, kakor so se mu že nekoč ljudje v rodnem kraju.

Andersen je ostal popolnoma sam in brez denarja. Potikal se je po ulicah, bil je hudo lačen. Na srečo se ga je Jonas Collin iz uprave kraljevega gledališča le usmilit in mu omogočil šolanje. Toda Hans je bil slab in len učenec in tako se je zanj začelo pet najmračnejših in žalostnih let v življenju. Zaradi čudaškega vedenja se mu je smejal ves razred, učitelji pa so se nanj jezili, ker se je slabo učil in po njihovem mnenju samo zapravljaj čas s pisanjem pesmi. Prav nič niso skrivali pred njim očitnega nezadovoljstva. Leta 1827 so mu dovolili, da se je vrnil v Kopenhagen, kjer je poskušal srečo skoraj v vseh literarnih zvrsteh. Pisal je pesmi, romane, potopise - vse brez uspeha. Neko njegovo igro so končno uprizorili v kraljevem gledališču z malo večjim uspehom. Ko je bil star 28 let, je Andersen prvič odpotoval v tujino. Poslej je le malo časa držal doma. Objavil je zbirko zgodb o svojih potovanjih in začel pisati roman. Kamor je prišel, je sklepal prijateljstva, najsrečnejši pa je bil v družbi z otroki, katere je dobesedno očaral z mnogimi zgodbami.

Končno je danski kralj odobril Hansu Andersenu majhno pokojnino, tako je bil pisatelj prvič brez denarnih skrbi. Začel je pisati tudi pravljice, kakršne je pripovedoval svojim malim prijateljem, in sam ni mogel verjeti, da so njegove zgodbe o vilah vseč tudi odraslim. Pisatelj je še zmeraj rad potoval in pisal. Slava mu je začela rasti in radi so ga sprejemali najslavnejši ljudje. Čeprav je rad sprejemal priznanja pomembnih osebnosti, se je še najbolj razveselil, kadar je slišal otroke, ki so na ulici zviklikali: "Poglej, veliki Hans Andersen!"

Njegova prva knjiga vilinskih zgodb je bila objavljena leta 1835, kmalu po njej pa so se zvrstile zbirke ena za drugo, do zadnje, ki je izšla leta 1872. Tedaj je bil Andersen star že sedeminšestdeset let. Nekega dne je padel s postelje in se poškodoval. Poslej ni bil nikoli več zdrav; umrl je 4. avgusta 1875. Pisatelji največkrat niso zanesljivi sodniki o svojih delih in

tudi Hans Andersen pri tem ni bil izjema. Računal je na slavo s svojimi pesmimi, igrami in romani in je na začetku gledal na svoje pravljice kot na drobnarijo, ki bo zadovoljila samo otroke.

Čas pa je pokazal, da se je temeljito zmotil. Njegova druga dela so popolnoma pozabljena, pravljice pa so še vedno žive in le malo kateri otrok jih ne pozna. Pred smrtjo je marljivo preučeval basni in pravljice iz starih časov. Andersen je pripovedoval zgodbe vse življenje, toda šele v poznejših letih je spoznal bogastvo pravljичnega sveta, ki se je ohranjal v izročilu iz roda v rod. V tem pa je največji delež Hans Christiana Andersena.

Zbrala: Rok Meglič
in Teo Blažič, 7. a/9

Učenci razredne stopnje so se o Andersenovih pravljicah veliko pogovarjali, zato so nastala naslednja besedila.

PASTIRICA IN DIMNIKAR

Spremenjen konec

Pastirica in dimnikar sta sedela na robu dimnika. Potem sta se odločila, da bosta šla po svetu in sta splezala z dimnika. Pri sestopu je dimnikar kar skočil z dimnika in pomagal pastirici. Šla sta po strehi in se spustila po žlebu. Pastirica je hotela priti čez cesto, a je imela srečo, da je ni povozil avto. Ko je še dimnikar šel čez cesto, ga je povozil motor in mu je odpadla roka in noga. Pastirica je hitro poklicala rešilca, ki je dimnikarja odpeljal v bolnišnico. Zdravnik ga je operiral in dimnikar je ozdravel. Potem sta šla na morje, a pot je bila dolga in po petih metrih sta omagala in potrebovala prevoz. Mimo je pripeljal avto in skočila sta na streho. Avto ju je odpeljal na morje in tam sta se poročila in živela srečno do konca svojih dni.

Nina Seifert, 2. b/8

STANOVITNI KOSITRNI VOJAK

Pogovor med vojakom in princeso

V: Plesalka, kdo pa je tebe vrgel v peč?

P: Tisti grdi, nadležni škrt.

V: Ko naju bom rešil, bom ubil tistega grdega škrtata.

Hans Christian Andersen

- P: Kako pa naju boš rešil?
V: Enostavno, s svojo vojsko!
P: A pa imaš kaj vojske?
V: Seveda! Štiriindvajset kositrnih vojakov.
P: Potem jih pa pokliči.
V: Vojska!
P: Vau! Imaš pa res veliko vojske.
V: Ja, kaj si pa mislila.
P: Res je imaš veliko, ampak ali naju lahko tudi rešijo.
V: Vojska, rešite naju!
P: Poglej koliko jih hodi po lestvah.
V: Kmalu bova rešena!
P: Poglej, vrata se že odpirajo.
V: Pojdiva hitro dol, preden se stopiva.
P: Uh, res je že vroče.
V: Torej, pojdiva dol.
P: O, kako se boljše počutim, zdaj ko sem prišla iz peči.
V: In kaj nameravaš sedaj plesalka?
P: Pojdiva v moj grad!
V: Prav, pa pojdiva.
P: No, pa sva prispela.
V: Kako lepo je v tvojem gradu.
P: Tukaj lahko vstaneš za vedno.
V: Seveda, bom! In tudi poročil se bom s teboj.
P: Tudi jaz bi se poročila s tabo.

In tako sta živela bogato ter srečno do konca svojih dni.

Metod Jazbec, 2. b/8

SVINJSKI PASTIR

nadaljevanje pravljice

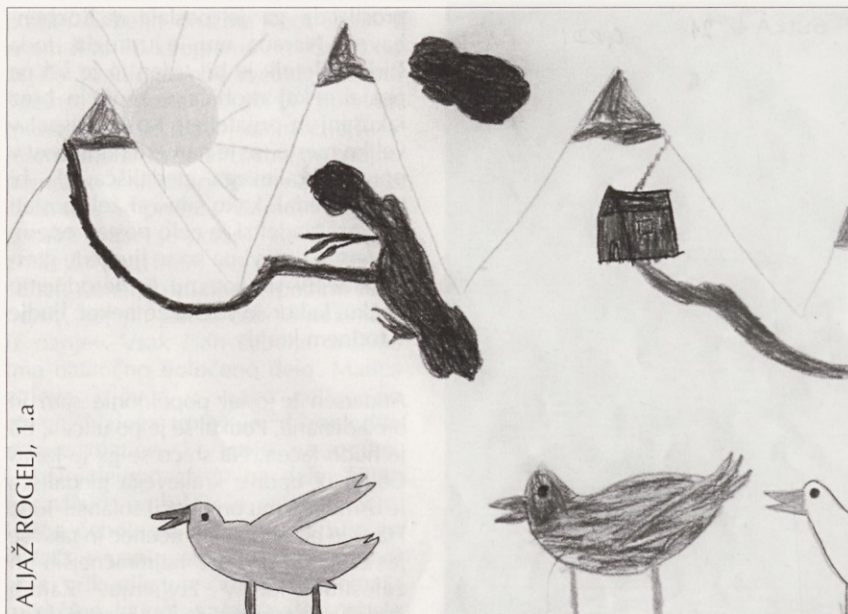
Kraljevič je odšel domov v grad. Prišel je do gozda, skozi katerega so naredili cesto.

Prespal je pod grmom. Zjutraj ga je prebudilo rjovenje. Bil je zmaj. Kraljevič ga je pokončal. Potem je šel naprej.

Prišel je do gradu, kjer so vsi imeli pripravljeno orožje, ker so jih napadli Turki. Hoteli so zavzeti kraljestvo. Toda kraljevič in tovariši so premagali Turke. Ponoči so kraljevič, dva vojaka in stražar odšli napast Turčijo. Zjutraj so prišli do njenih meja. Tam se jim je pridružil milijon vojakov. Potem so napadli.

Tisoč vojakov je napadlo pristanišče, tisoč pa jih je spodkopavalo obzidje, da bi se pogreznilo. Kraljevič in ostali so čakali. Ko se je obzidje pogreznilo, so stekli čez. Premagali so Turke in nato so odšli domov.

Marko Ferlic, 2. b/8

GRDI RAČEK

obnova

Mati raca je valila jajca. Grdi raček se je izvalil zadnji. Bil je grd in velik kot je bilo veliko njegovo jajce. Naslednjega dne je bil lep sončen dan in mati raca je učila svoje otročiče plavati. Vsi rački so plavali in noge so se jim kar same premikale. Nato so šli na dvorišče. Tam so se vse race norčevale, kljuvale in brcale Grdega račka. Skočil je čez plot in tekel kolikor so ga nesle noge. Pritekel je v močvirje. Tam je počival dva dni. Priletela sta dva gosaka, ki so ju takoj zatem ustrelili lovci. Grdi raček je tekel in bolj ko je bil daleč, bolj je pihal veter. Tekel je in tekel, dokler ni pritekel do revne kočice. Tam je videl, da so vrata poševno obrnjena. Skozi pisemsko režo je šel v kočico. Opazila ga je pastirica. Ker pa je slabo videla, je mislila, da je lepo rejena in vzgojena raca. Tudi tu ga ni nihče maral. Odletel je proč. Tam je zamrznil med ledom. Našel ga je kmet in ga odnesel domov. Spomladi se je spremenil v čudovitega laboda.

Matevž Poljanc, 2. b/8

Tudi v prvem razredu smo obravnavali Andersenovo pravljico Grdi raček.

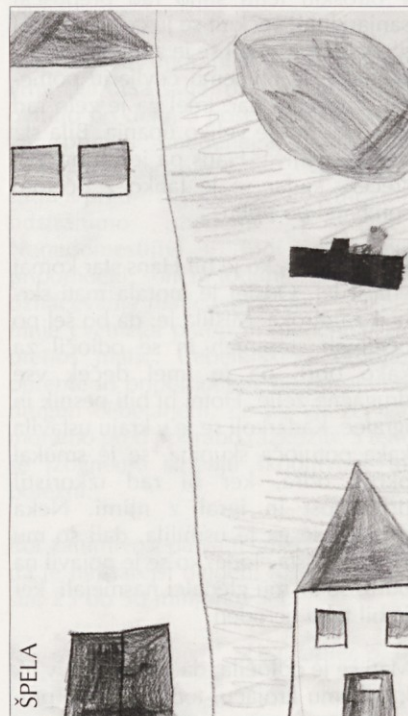
Otroci so pripovedovali in risali:

Grdi raček je bil sive barve, ko se je rodil. Ostale račke so bile rumene in so se norčevale iz njega. Govorile so mu, da je grd. Odločil se je, da jih bo zapustil. Na koncu pravljice je grdi raček postal najlepši labod. To mi je bilo zelo všeč.

Selma Hamzić, 1. a

Kaj bi storila, če bi bila račja mama?

Če bi bila račja mama, bi male račke vzgajala. Imela bi jih rada in bi jih učila plavati. Z njimi bi se tudi igrala. Naučila bi jih števila in jih opozorila, da se je potrebno paziti lovcev. Naučila bi jih upoštevati navodila. Če bi imela grdega račka, bi okregala druge račke, če bi ga zasmehovale. Grdega račka bi imela prav tako rada.

Tudi mene bi bolel srček, če bi ga zasmehovali.

Neža Terziev, 1. a

Če bi bila račja mama, bi bila skrbna. Vsakemu otroku bi dala hrano in igrače. Kadar bi kakšen izmed otrok jokal, bi ga potolažila.

Maša Šparovec, 1. a

Kako misliš, da je jajce prišlo v gnezdo?

Jajce je kokoški v gnezdo podtaknil galeb. Mama kokoška je šla po hrano. Medtem, ko je ni bilo v gnezdu, je galeb prinesel jajce. Ko se je grdi raček izvalil, je bil ves umazan in so se piščančki norčevali iz njega. Če bi bila jaz tam, bi piščančkom in kokoški rekla, naj ga pustijo in naj se ne norčujejo iz njega.

Eva Frelj, 1. a

Kakšen je začetek pravljice?

Vsi piščančki so se izvalili, le eden je še vztrajal v jajcu. Potem se je le izvalil. Bil je drugačen od ostalih, saj je bil sive barve. Kokoška in ostale račke so se norčevale iz njega. Mislim, da to ni bilo lepo od njih.

Miha Poljanc, 1. a

Grdi raček se je izvalil iz jajca. Bil je sive barve. Vsi piščančki so se norčevali iz njega. Grdi raček se je slabo počutil. Tudi meni ni všeč tako obnašanje. Če bi bil jaz tam, bi piščančkom rekel, naj se prenehajo norčevati.

Andraž Bök, 1. a

Kakšen je konec pravljice?

Grdi raček se je na koncu pravljice spremenil v lepega laboda. Preden se je raček spremenil v laboda, je padal sneg, ki ga je pokril. Takrat se je spremenil v belega laboda. Sneg se je stopil in spet je bila vsa narava zelena, a grdi raček je bil še vedno lep bel labod.

Žan Jesenko, 1. a

Labodi ga sprejmejo v svojo jato. Najbolj mi je bilo všeč, ko se je grdi raček na koncu pravljice spremenil v lepega laboda. Ni mi bilo všeč, ko so ostale račke zasmehovale grdega račka.

Staš Štefančič, 1. a

Kako bi nadaljevali pravljico?

Račke so odšle na jug. Tudi laboda so vzele s seboj. Na poti so prečkali potok. Tam je bil lovec, ki je lovil gosi. Oplazil je laboda, zato ga je rana pekla in je sedel na vodo. Tam je spoznal zlato ribico, ki mu je bila zelo všeč. Nato je splaval do brega, kjer je srečal žabico. Hotela mu je pomagati, ampak mu ni mogla. Kar naenkrat so po vodi priplavali še drugi labodi. Skupaj so priredili zabavo in povabili so vse svoje prijatelje.

Tilen Miljkovič, 1. a

Račke in labodi bi skupaj odleteli na Bled. Ljudje bi jih krmili. Grdega račka bi imeli vsi radi. Poročil bi se z labodko, s katero bi se imela rada.

Patricija Kejžar, 1. a

Ko pride jesen, grdi raček odleti z ostalimi račkami v južne kraje. Tam si naredijo gnezda in izvalijo jajčka. Spomladi priletijo nazaj.

Vid Primožič, 1. a

Grdi raček je odšel v tople kraje. Srečal je še eno jato labodov. Skupaj so iskali hrano. Odpravili so se tudi iskat gnezdo. Čez nekaj dni ena izmed labodk izvalila jajce. Spet se je izvalil grdi raček. Nihče se mu ni posmehoval. Cela jata se je vrnila nazaj domov k jezeru.

Anže Močnik, 1. a

V 2.b/9 smo poslušali pravljico LETEČI KOVČEK.

Vsakemu izmed nas je bilo v besedilu kaj všeč:

Ognjemet in da je čudežni kovček letel.

Žiga Leskovšek

Ognjemet in da je mladenič letel.

Tara Grašič

Mladenič je naredil ognjemet in da je kraljična mislila, da se bo z njo poročil.

Tina Bratina

Vžigalice so zgorele, ker so se delale pomembne.

Mitja Žaler

Ko je žena zakurila z vžigalicami.

Gal Šmid

Ko je kovček poletel in je bil mladenič začuden, da leti.

Teja Pavlin

Vseeno pa bi vsak izmed nas besedilo tudi malo spremenil:

To, da kovček ne bi zgorel, da bi ga le nekdo skrtil, potem bi ga pa mladenič našel in odšel v grad h kraljični.

Žiga Leskovšek

Spremenila bi konec, da bi se pravljica srečno končala.

Tara Grašič

To, da bi se mladenič na koncu vrnil h kraljični in bi se poročila.

Tina Bratina

Kovček ne bi smel pogoreti, da bi lahko mladenič še vedno letel z njim.

Gal Šmid

SNEŽNA KRALJICA – PRINC IN PRINCESA (ženitne ponudbe)

Dragi princ!

Odločila sem se, da se bom poročila z najboljšim in najbolj urnim princem, ker mi je strašno dolgčas in potrebujem nekoga, ki me bo zabaval in imel rad. Tisti, ki boste prišli, boste morali najprej opraviti test.

Prvi dan boste hodili po rokah in tisti, ki bo padel, bo izločen. Drugi dan boste tekli po laseh. Tistemu, ki se mu bo ukrivil en sam las, ne bo dovoljeno potegovati se za mojo roko. Tretji, zadnji dan, boste morali preteči pet kilometrov po trepalnicah. Tekmovanje se bo vršilo jutri, 15. junija 2001.

Lepe pozdrave iz gradu.
princesa Zoya

Zoya Hladnik, 2.a/8

MATIJA MARKOVIČ, 1.a

SMEŠNICE

Zakaj blondinka tlači trenirko v piščanca?
Ker na trenirki piše Fila!

*Kaj se zgodi, če blondinka in rjavolaska skočita s stolpnice?
Krema Viki!*

Sin študira v tuji državi. Po dolgem času pa očetu napiše pismo, ki se glasi takole: "Če stegneš na roki palec in kazalec ter ju podrgneš, boš izvedel kaj potrebujem!" Oče pa mu v pismu odgovori: "Če boš stegnil kazalec in z njim zanihal levo in desno, boš izvedel moj odgovor."

KOTIČEK ZA SLADKOSNEDE

AVOKADO

Avokado je podoben zeleni hruški. Kupljeni avokado ni tako dober kot svež, odtrgan z drevesa. Avokado je masten in povsem brez okusa. Toda če ga prerežemo, začинimo s poprom in soljo in z žlico zajemamo vsebino iz naravne skodelice, postane avokado neznansko dober. Najprej ga poskusite narediti po tem receptu, nato pa brez vseh začimb.

NAKUP IN SHRANJEVANJE

V prodaji so večinoma nezreli, trdi sadeži, ki morajo doma nekaj časa stati, da se zmehčajo, saj je dober šele mehak avokado, zrel pa je tisti, ki se pod pritiskom prsta malo vda. Na stojnicah s sadjem dobimo tudi mehke sadeže, ki jih moramo pozorno pregledati, ker so lahko prezreli. Takrat so ob koščici skoraj črni, v mesu pa imajo temne neužitne otočke in so poleg tega lahko precej suhi, temni in zanič.

ZDRAVILNE LASTNOSTI

Avokado je najboljši vir zdrave, lahko prebavljive maščobe. V povprečju vsebuje več kot 20 % maščobnih kislin. Beljakovin ima okoli 2 %, ne manjka pa mu vitaminov, predvsem E in B skupine. V avokadu so prisotne snovi, ki preprečujejo razvoj bakterij.

PRIPRAVA

S pripravo avokada, tako kot z drugo naravno hrano, ni posebnih zapletov.

Zmeraj jemo svežega, uporabljajo ga tudi v kozmetiki. Avokado lahko jemo kar z žlico iz njegove naravne skodelice. Sadež prerežemo na pol, odstranimo koščico in ga pokapljamo z limono, da meso ne potemni. Lahko ga po okusu tudi začинimo.

RECEPT ZA AVOKADOV NAMAZ

Avokadovo meso zmečkamo z vilicami, dodamo strok strtega česna, nekaj žlic sveže stisnjene paradiznikovega soka, sok ene limone in ščepec drobno nasekljanega peteršilja. Dobro premešamo, po okusu solimo in z namazom napolnimo obe polovici lupine. Ponudimo s črnim kruhom ali z zelenjavo. Če izberemo za dodatek druga zelišča ali začimbe, bo namaz vedno drugačen. S številom in količino dodatkov vseeno ni treba pretiravati, ker lahko povsem prikrijejo okus avokada.

Jan Eler, 7. b/9

DATELJNI

Dateljni so zelo dobri sadeži, ker dajo veliko energije, zato nobena pot do njih ni predolga. Rastejo v Arabiji. Za rast potrebujejo veliko vode, ker imajo zelo globoke korenine, plodov pa ni brez vročine, ki je v puščavah ne manjka. Iz dateljnov palme dobimo marsikaj, recimo les, krmo za živali in vino.

NAKUP IN SHRANJEVANJE

V ponudbi dateljnov prevladuje sorta deglet noor, ki jo največ gojijo v Tuniziji. Nezreli dateljni so neuporabni. Shranimo jih v suhe prostore. Pripravimo jih tako, da jih čez noč namočimo v vodo, ker so tako lažje prebavljivi.

RECEPT ZA DATELJNOVO KREMO

Za dve osebi: 300 gramov dateljnov čez noč namočimo v vodo. Te naj bo le toliko, da so sadeži pokriti. Nato jih izkoščičimo. Skupaj z vodo, v kateri so bili, jih zmešamo s paličnim mešalnikom. Prilijemo sok ene pomaranče, dodamo na kose narezano banana, po okusu še pol žličke cimeta v prahu. Še enkrat dobro zmešamo, nalijemo v skodelice in ponudimo. Ker je krema odličnega sladkega okusa, kar zaradi lačnih pogledov in ust ostane le kratek čas, jo bo morda treba pripraviti še enkrat. Takrat lahko namesto cimeta dodamo ingver v prahu in jo okrasimo z listom mete ali melise. Če nimamo svežega, pride prav tudi ščepec zdrobljenega, suhega zelišča.

Jaka Ciglič, 7. b

NAPOJ ZA PRIDOBITEV LJUBEZNI

Kot najstniki se velikokrat zaljubimo. Žal se zgodi tudi to, da nas nasprotni spol sploh ne opazi. Pripravite si napoj, ga spijte in zelena oseba se bo zaljubila v vas.

Sestavine napoja:
delček njegovega/njenega nohta,
kokta,
zgniti storž,
najnovejši parfüm znamke Lacoste Touch of pink,
svoj noht,
ljubezen iz srca.

Priprava:
Najprej vzemi malo stekleničko. Stopi za čarovniški pult in zmelji njegov oziroma njen noht v prah. Prilij pet kapljic kokte in dobljeno zmes v steklenički dobro premešaj. Odtrgaj lusko zgnitega storža in jo vrzi v stekleničko. Dodaj dve kapljici parfuma, ki bosta poskrbeli za zanimivo aromo. Zmelji še svoj noht in ga dodaj v stekleničko. Nato vzemi še malo ljubezni iz srca in jo vlij v to zmes. Ko boš vse to naredil/a, bo prišla ven vijolična zmes, ki bo imela ogaben okus, ampak bo imela učinek. To zmes naskrivaj vlij ljubljene osebi v kozarec čaja ali soka. Naslednji dan boš videl/a, da je zmes učinkovala.

Učinek tega napoja: Naslednji dan bo trzal/a, ker mu/ji je slabo od prejšnjega dne.

REPORTAŽA POTOVANJE PO FRANCIJI

Med počitnicami mi je bilo najbolj všeč potovanje po Franciji, zato sem se odločila, da vam ga tudi predstavim.

Prvi dan nas je pot vodila čez mejni prehod Korensko sedlo. Pot smo nadaljevali skozi Salzburg in kmalu prišli v Nemčijo, v München.

Prvi dan smo prevozili 500 kilometrov. Prenočili smo pred Stuttgartom. Drugi dan nas je čakala vožnja do Francije, do Pariza.

Najprej nekaj o Parizu: Pariz je eno najbolj romantičnih, elegantnih in kulturno zanimivih mest. Eifflov stolp je najbolj slavna pariška znamenitost. Zgrajen je bil leta 1889 in je visok 307 metrov. Narejen je iz jeklenih traverz in ima tri ploščadi ter 1710 stopnic do vrha. Na ploščadi se lahko preoblečeš v oblačilo, ki so ga nosili ob gradnji stolpa in se v njem slikaš. To smo tudi naredili.

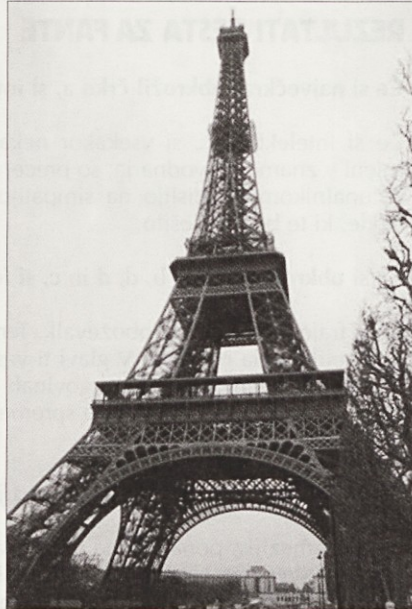
Na jasnem dan seže razgled tudi do sedemdeset kilometrov daleč. Povzpeli smo se na Eifflov stolp in uživali v prečudovitem razgledu na Pariz.

Skozi mesto teče tudi reka Sena, ob kateri se Parižani med vikendi sprostitjo, berejo knjige, se pogovarjajo. Na desnem bregu reke Sene je danes največji muzej na svetu Louvre, kjer je razstavljena Mona Lisa Leonarda da Vincija. Ogledali smo si tudi Slavolok zmage, ki je posvečen zmagam Napoleonove vojske. Potem smo si ogledali Notredamsko katedralo, ki sodi med arhitekturna čuda sveta. Stoji na Seninem otoku, začeli so jo graditi leta 1163.

Ogledali smo si tudi ulico, kjer je Moulin Rouge, eden najstarejših kabaretov na svetu. Kmalu bo praznovale 110. letnico obstoja. Pariz ponoči živi, veliko je barov, kabaretov, gledališč, na ulici srečaš tudi prodajalke ljubezni.

Za konec smo si ogledali še Belo cerkev. Kot bi bila narejena iz sladkorja, je nepozabni del pariške panorame. Z vsega sveta prihajajo v to cerkev prižigat svečke.

Ko smo si ogledali pariške znamenitosti, smo mislili pot nadaljevati v Monaco, vendar smo se odločili, da

gremo še do Atlantske obale. Tam sem se prvič kopala v Atlantskem oceanu. Ob njem so široke, dolge peščene plaže in zanj je značilno veliko plimovanje. Ko je oseka, se domačini ne morejo kopati, ampak lovijo ostrige s pomočjo traktorjev in mrež.

Vožnjo smo nadaljevali ob Atlantski obali, kjer so še danes vidni ostanki dneva, ko so se v Normandijo pred šestdesetimi leti izkrcali zavezniki. V Normandiji smo si ogledali tanke in grobove. Za to pokrajino so značilne lesene hiše. Pot nas je peljala do La Mont St. Michela, kamor smo prispeli v poznih večernih urah in si ogledali grad na otoku. Otoku pravijo čudež zahodnega sveta, saj ob oseki postane del kopnega. Za seboj smo imeli že 2000 kilometrov.

Naslednji dan smo se pripeljali v Chamonix, najlepšo gorsko vasico pod Mont Blanc, od koder smo opazovali Mont Blanc, najvišjo goro Evrope, ki je visoka 4807 metrov. Tam sem se prvič peljala z zobato železnico.

Francija je znana po parfumerijah. Eno smo si tudi ogledali. Drugo jutro smo prispeli do Monaca, kjer smo se kopali na Azurni obali. Monaco je najmanjša samostojna država na svetu. Ogledali smo si tudi najslavnejše igralnice na svetu. V večernih urah smo se sprehajali po čudovitem mestecu.

Naše potovanje se je končalo z ogledom Monaca. Naslednji dan nam je sledila dolga vožnja domov. Za nami je bilo 4460 kilometrov. Bili smo kar utrujeni, a ostalo nam je obujanje spominov na nepozabno potovanje.

Eva Janc, 5. b

TEST ZA FANTE

Sicer vas dekleta niti malo ne razumemo, a smo vam vseeno sestavile test. Odgovarjajte po pravici in ne berite vnaprej rešitev.

Dekle, ki ti ni všeč, pade po stopnicah. Ti si najbližji, ki bi ji lahko pomagal. Kaj narediš?

- Pomagaš ji, saj je vseeno, če ti ni všeč. Rad pomagaš ljudem, ko se znajdejo v težavah.
- Rečeš ji, da je stor, in odideš k svojim lepim sošolkam.
- Zardiš in rečeš, da nimaš časa, saj imaš zmenek z dekletom.
- Izkažeš se kot gentlemen. Pomagaš ji vstati s tal in jo povrh še povabiš na sok.

Dekle ti je zeloooooo všeč. Pade po stopnicah. Kaj boš naredil?

- Pomagal ji boš in povrh omenil, da se zavzemaš za bratske pravice in da bi bil vesel, če bi skupaj delala seminarsko nalogo o Josipu Brozu-Titu.
- Rekel ji boš, da ima danes fantastično majico. Namesto da bi ji pomagal, jo boš buljil v zgornji del majice.
- Zardel boš, a ji boš vseeno pomagal. Ponudil ji boš roko, a nato pobegnil.
- Pomagaš ji in jo vprašaš, če bi bila tvoje dekle.

Na mizi piše Blaž+Špela. Tebi je seveda ime Blaž, tvoji simpatiji pa Špela. Kaj storiš?

- Na njeno mizo napišeš: Špela ljubi te.
- Zardiš in odhitiš vse povedat svoji sestri.
- Špelo vprašaš, ali bi šla s tabo na sladoled.
- Greš do Špele in ji jasno poveš, da ti je všeč.

Z dekletom gresta na zmenek. Kaj se tam dogaja?

- Pogovarjata se o računalnikih.
- Hodita drug ob drugem in se pogovarjata.
- Igrata se Jennifer in Brad.
- Držita se za roke in si zaljubljeno zreta v oči.

Kaj počneš med poukom?

- V mislih si trenutno nekje drugje, saj igraš yu-gi-oh s sestro.
- Spogleduješ se z dekletom.
- Mečeš listek prijateljici.
- Prepisuješ s table, ker pa misliš na dekle, komaj še slediš učiteljevi razlagi.

TEST ZA DEKLETA

Ugotovi, kaj bi bila, če bi bila žival?

Fant ti reče, da si mu všeč. Kako reagiraš?

- a. Rečeš mu, naj se spelje.
- b. Razložiš mu, da te on ne zanima.
- c. Ga klofneš.
- d. Delaš se, da ga ne slišiš.

Tvoja simpatija ti pošlje sms, v katerem piše samo: Kako si?

- a. Telefon zabrišeš v tla, saj ni napisal tistega, kar si hotela.
- b. Vesela si, saj se je spomnil nate.
- c. Hitro mu odpišeš nazaj.
- d. Naslednji dan ga začneš osvajati.

S fantom sta skupaj štiri mesece. Kar naenkrat te prime, da bi nehala hoditi z njim. Kaj narediš?

- a. Končaš razmerje z njim.
- b. Napišeš mu sms, ki je zelo dolg in se mu opravičiš, ker te ne zanima več.
- c. Začneš se mu izogibati, potem pa ga zapustiš.
- d. Nič ne narediš.

Kaj najraje prepevaš?

- a. Rock, saj se vedno samo dereš.
- b. Pop, Britney je res najboljša.
- c. Tiho mašo, saj si bolj mirno dekle.
- d. Vedno si sanjala njega od Fredija Milerja.

Kaj ti je na sebi najbolj všeč?

- a. Oči.
- b. Zadnjica.
- c. Nohti.
- d. Pamet.

Urška Kuhar, 8. a/9

UGANKI

**3. Je oranžna, bela in rjava.
Je gozdna žival.
Je koristna pri
razmnoževanju dreves.
Kaj je to?**

**4. Je rjav in debel.
Kosmatinec, ki pozimi spi.
Kaj je to?**

REZULTATI TESTA ZA FANTE

Če si največkrat obkrožil črko a, si intelektualec.

Če si intelektualec, si vsekakor nekaj posebnega. Ponavadi so intelektualci rojeni v znamenju vodnarja, so precej čudaški in raztreseni, saj hkrati sedijo za računalnikom in mislijo na simpatijo. Ker si nekaj posebnega, se bo našlo dekle, ki te bo navdušilo.

Če si obkrožil črke b, b, d, d in c, si frajer.

Če si frajer, imaš veliko oboževalk. Tem se reče razredne kokoške. Si človek, ki ima veliko gela na glavi. V glavi ti ves čas nekaj odmeva, saj misliš le nase in na dekleta. Veliko hodiš po trgovinah in nosiš oblačila najboljših znamk. Nate se lepi preveč deklet. Malo se spremeni, da boš lahko ujel dobro dekle, ki bo prava zate.

Če si obkrožil c, c, b, b, d, si sramežljivec.

Če si sramežljiv, ponavadi za tabo leta veliko pametnih deklet, saj jih ni strah, da bi to, da si jim všeč, izvedela cela šola. Nate se človek lahko zanese. Samo fant, pri dekletih velja tudi korajža. Lahko si vesel, da danes tudi kakšno dekle naredi prvi korak.

Če si obkrožil črke b, b, c, b, si šarmer.

Hej, fant! Zate se grebejo tudi najboljše na šoli. Ti znaš osvojiti dekletovo srce, saj ji priskočiš na pomoč, plačaš ji pijačo ali jo povabiš na sladoleđ. Res si en sanjski fant. Pazi le to, da ne osvojiš več dekliških src hkrati.

REZULTATI TESTA ZA DEKLETA

Če si največkrat obkrožila a, si mačka.

Mačke so pač mačke, najraje se brigajo same zase in zraven tmarijo do onemoglosti. Najbolje se ujamejo s šarmerji, vendar so jim pri srcu tudi intelektualci. Sicer pa si nezvesta, rada se kot mačka sprehajaš od enega do drugega mačkona.

Če si največkrat obkrožila b, si kapibara.

Kapibare imajo plosko zadnjico, zato se ne moreš pohvaliti s svojo zadnjo platjo. Vseeno si zelo samozavestna in precej pametna. Veliko časa posvetiš prijateljem in prijateljicam. Fantje te težko osvojijo, najlažje te zapelje intelektualec.

Če si največkrat obkrožila c, si lenivec.

Lenivci so resda leni in tudi ti imaš to lastnost, da se rada dolgočasiš. Samo gledaš v strop in razmišljaš. Tvoji nohti so lepo nalakirani, saj imaš malo preveč časa. Glede fantov – najbolj te očarajo šarmerji. Vedno znova te očarajo.

Če si največkrat obkrožila d, si pingvin.

Daleč najbolj zanimiva si od vseh tipov živali. Ob tebi se človek najbolj nasmeje, zelo si smešna, imaš svoj stil in fantom se ne predaš zlahka. Čeprav si pingvin, si najbolj smešen pingvin med pingvini. Med fanti so ti najbolj všeč intelektualci. Tvoj moto je: Smeh je življenje.

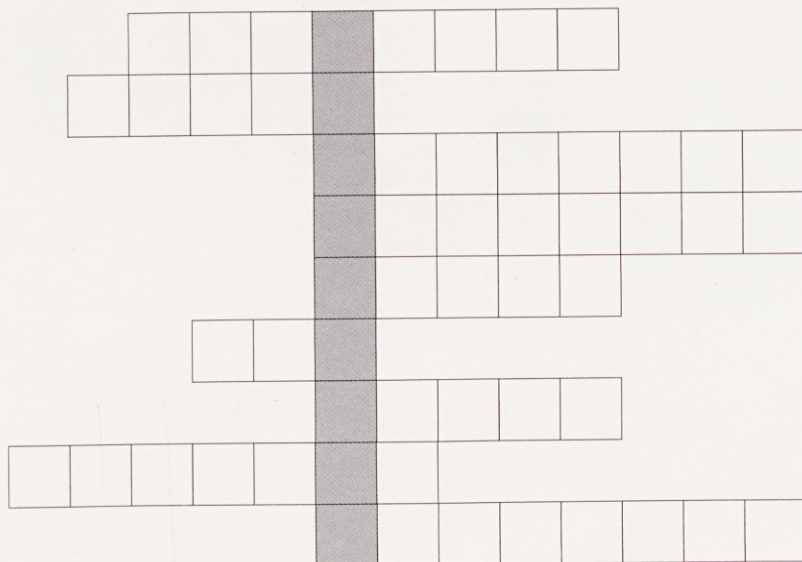
Če rešitev ugank ne poznate, jih poiščite nekje v glasilu.

Uganke zastavila Vanessa Fabiani, 4. b

1. Globus, 2. Leksikon, 3. Veverica, 4. Medved

Rešitev ugank:

KRIŽANKA

1. Napiši ime skupine, ki ima v končnici 182.
2. Katero dekle v pesmi Povodni mož opeva Prešeren?
3. Katera igralka in latinska pevka je bila poročna svetovalka? (samo ime)
4. Kaj postavimo v času božiča?
5. Kateri pevec poje "O ženske, ženske"? (samo ime)
6. Kateri igralec je igral v filmu Plačilo (PAY)? (ime)
7. Za starše mi včasih rečemo, da so v _____ srednjih let.
8. Kateri šport je igral Michael Jordan?
9. S čim se mladi sporazumevamo?

Geslo križanke: NAJSTNIKI

			4	5	6	5	2	1	1				1		2	5	6	6	5		
	1	3	5	5	4	4	4	4	4				4	1	4	5	4	5	5	3	1
	1	4	1	1	1	2	6	8	14	21	22	21	14	13	6	2	1	1	1	4	1
	1	1																			
	1	1																			
	1	1																			
	1	1																			
		3																			
		5																			
		5																			
		5																			
4	5	4																			
6	3	6																			
		19																			
		17																			
		16																			
		14																			
		6																			
		10																			
		17																			
		19																			
		19																			
		21																			
3	9	3																			
1	7	1																			
1	7	1																			
1	5	1																			
2	3	2																			
		1																			

GOBELIN

Pripravila Ana Cimperman

Depo
sp 908TRŽIČ
MOSTOVI
2004/2005
373 3(497.4 Križe)
4004716

COBISS

SELMA HAMZIĆ, 1.A